

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 22. maaliskuuta 2007 (26.03)
(OR. en)**

7665/07

**Toimielinten välinen asia:
2005/0245 (COD)**

EF	33
ECOFIN	128
CONSOM	23
CRIMORG	62
CODEC	262

ILMOITUS

Lähettiläjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Kom:n ehd. nro: 15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maksupalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta

Oheisena toimitetaan puheenjohtajavaltion konsolidoitu välitysehdotus.

Coreperin kokouksessa 21.3.2007 sovitut muutokset on alleviivattu.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
maksupalveluista sisämarkkinoilla

ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta

- (1) Sisämarkkinoiden toteuttamiseksi on tärkeää, että kaikki yhteisön sisäiset rajat poistetaan, jotta tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman on mahdollista liikkua vapaasti. Maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta on sen vuoksi keskeistä. Alan yhdenmukaisuuden puute kuitenkin estää tällä hetkellä kyseisten markkinoiden toiminnan.
- (2) Jäsenvaltioiden maksupalvelumarkkinat on nykyisin organisoitu erikseen kansallisesti, ja maksupalvelujen sääntelykehys on hajallaan 27 kansallisessa oikeusjärjestyksessä.
- (3) Tällä alalla on jo annettu useita yhteisön säädöksiä, kuten rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27 päivänä tammikuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/5/EY ja rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001, mutta ne eivät ole korjanneet tilannetta riittävästi niin kuin eivät myöskään ole tehneet elektronisia maksuja koskevista käytännesäännöistä (rahoituslaitosten, tavara- ja palvelukauppaa harjoittavien yritysten ja kuluttajien suhteet) 8 päivänä joulukuuta 1987 annettu komission suositus 87/598/ETY, maksujärjestelmistä ja erityisesti kortin haltijan ja kortin myöntäjän välisestä suhteesta 17 päivänä marraskuuta 1988 annettu komission suositus 88/590/ETY ja elektronisen maksuvälineen avulla toteutetuista maksutapahtumista ja erityisesti liikkeeseenlaskijan ja haltijan välisestä suhteesta 30 päivänä heinäkuuta 1997 annettu komission suositus 97/489/EY. Kaikesta huolimatta nämä toimet ovat yhä riittämättömät. Lisäksi rinnakkaiset kansalliset säännökset ja vaillinainen yhteisön kehys aiheuttavat hämmennystä ja johtavat oikeusvarmuuden puutteeseen.

- (4) Siksi on tärkeää luoda maksupalveluille yhteisön tasolla ajanmukainen ja yhtenäinen oikeudellinen kehys riippumatta siitä, ovatko palvelut yhteensopivia rahoitussektorin euromaksualuetta koskevasta aloitteesta johtuvan järjestelmän kanssa. Oikeudellisen kehyksen on oltava puolueeton, jotta varmistettaisiin kaikkien maksujärjestelmien kannalta tasavertaiset kilpailuolosuhteet kuluttajien valintamahdollisuuksien säilyttämiseksi. Tämä olisi merkittävä edistysaskel kuluttajien kustannusten, turvallisuuden ja tehokkuuden kannalta nykyisiin kansallisiin järjestelmiin verrattuna.
- (5) Kehyksessä olisi varmistettava toiminnan vakautta koskevista vaatimuksista annettujen kansallisten säännösten yhteensovittaminen, uusien maksupalveluntarjoajien pääsy markkinoille, tiedonantovaatimukset ja maksupalvelunkäyttäjien oikeudet ja velvollisuudet. Asetuksen (EY) N:o 2560/2001 säännökset, joilla luotiin euromääräisten maksujen yhtenäismarkkinat hintojen osalta, olisi säilytettävä tässä kehyksessä. Direktiivin 97/5/EY säännökset sekä suosituksissa 87/598/ETY, 88/590/ETY ja 97/489/EY annetut suositukset olisi yhdistettävä yhteen sitovaan säädökseen.

- (6) Oikeudellisen kehiksen ei kuitenkaan tarvitse olla kaiken kattava. Sen soveltaminen olisi rajoitettava palveluntarjoajiin, joiden pääasiallinen toiminta on maksupalvelujen tarjoaminen maksupalvelunkäyttäjille. Sitä ei ole myöskään tarpeen soveltaa palveluihin, joissa varoja siirretään maksajalta maksunsaajalle tai niitä kuljetetaan yksinomaan seteleinä ja kolikkoina tai joissa varojen siirto perustuu sekkiin, vekseliin, velkakirjaan tai muihin instrumentteihin, maksukuponkeihin tai kortteihin, jotka on asetettu maksupalveluntarjoajan tai muun osapuolen maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käyttöön. Eriyttäminen olisi myös toteutettava, jos on kyse televiestinnän, tietotekniikan tai verkko-operaattoreiden tarjoamista välineistä, joilla helpotetaan digitaalisten tavaroiden tai palvelujen, kuten soittoäänien, musiikin tai digitaalisten sanomalehtien myyntiä perinteisten puhopalvelujen ohessa ja niiden jakelua digitaalisiin laitteisiin. Näiden tavaroiden tai palvelujen sisällön tuottajana voi olla joko kolmas osapuoli tai itse operaattori, jotka voivat lisätä niiden todellista arvoa pääsy-, jakelu- tai hakumahdollisuuksien muodossa. Jälkimmäisessä tapauksessa, jossa yksi näistä operaattoreista tai teknisistä syistä kolmas osapuoli suorittaa tavaroiden tai palvelujen jakelun ja jossa kyseisiä tavaroita tai palveluja voidaan käyttää vain digitaalisilla laitteilla, kuten matkapuhelimilla tai tietokoneilla, tätä oikeudellista kehystä ei pitäisi soveltaa, koska operaattorin toiminta ulottuu pelkkää maksutapahtumaa pitemmälle. Kehystä olisi kuitenkin sovellettava niihin tapauksiin, joissa operaattori toimii yksinomaan välittäjänä, joka huolehtii ainoastaan siitä, että maksu suoritetaan kolmantena osapuolena olevalle toimittajalle.
- (6a) Rahansiirto on yksinkertainen maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka toimittaa varat edelleen maksunsaajalle tai toiselle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle esimerkiksi tiedonsiirtoverkon välityksellä. Joissain jäsenvaltioissa valintamyymälät, kauppiaat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää vastaavaa palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Näitä laskunmaksupalveluja olisi pidettävä tämän direktiivin määritelmän mukaisena rahansiirtona, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset katso toiminnan kuuluvan muun liitteessä mainitun maksupalvelun piiriin.

- (7) On tarpeen määrittää ne maksupalveluntarjoajien ryhmät, joilla on oikeus tarjota kyseisiä palveluja kaikkialla yhteisössä. Näitä ovat luottolaitokset, jotka vastaanottavat käyttäjiltä talletuksia maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka laskevat sähköistä rahaa liikkeeseen maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/46/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sekä postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota kyseisiä palveluja.
- (7a) Tässä direktiivissä vahvistetaan maksutapahtumien toteuttamista koskevat säännöt, kun varat ovat direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua eikä muuteta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuuden valvontaa, joista on säädetty direktiivissä 2000/46/EY. Näin ollen maksulaitokset eivät saa laskea sähköistä rahaa liikkeeseen.
- (8) Jotta markkinoille tulon oikeudellisia esteitä voidaan poistaa, olisi kuitenkin tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen toimilupa kaikille niille maksupalveluntarjoajille, jotka eivät ota vastaan talletuksia eivätkä laske liikkeeseen sähköistä rahaa. Siksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön uusi palveluntarjoajien ryhmä, jäljempänä 'maksulaitokset', säätämällä, että sellaisille luonnollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät kuulu mihinkään olemassa olevaan palveluntarjoajien ryhmään, voidaan tiukkojen ja laaja-alaisten ehtojen täyttyessä myöntää toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä. Tämän ansiosta näihin palveluihin sovellettaisiin kaikkialla yhteisössä samoja ehtoja.

- (9) Maksulaitostoimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehtoihin olisi sisällytettävä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, jotka olisi suhteutettava niihin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin, joita tällaisten laitosten liiketoimintaan liittyy. Tässä yhteydessä tarvitaan järkevä järjestelmä, johon kuuluu sekä alkupääoma että jatkuva pääoma ja jota voidaan aikanaan kehittää hienovaraisemmaksi markkinoiden tarpeiden mukaan. Maksupalvelualan vaihtelevuuden johdosta direktiivissä sallitaan erilaisia menetelmiä ja annetaan valvontaviranomaiselle harkintavaltaa, millä varmistetaan, että samanlaisia riskejä kohdellaan samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta. Vaatimuksissa olisi otettava huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa, joten siitä aiheutuu pienempiä ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa esiin tulevat. Maksulaitoksilta olisi erityisesti kiellettävä talletusten vastaanottaminen käyttäjiltä, ja niiden olisi sallittava käyttää ainoastaan varoja, jotka on vastaanotettu käyttäjiltä maksupalvelujen suorittamista varten. Olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään maksulaitoksen muun liiketoiminnan varoista. Maksulaitoksiin olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia vaatimuksia.
- (9a) Maksulaitosten olisi laadittava tilinpäätöksensä ja konsolidoitu tilinpäätöksensä edellisen tilikauden osalta direktiivin 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 86/635/ETY mukaan. Tilinpäätökseen ja konsolidoituun tilinpäätökseen on sisällyttävä tilintarkastuskertomus, jollei maksulaitosta ole vapautettu tästä velvoitteesta direktiivin 78/660/ETY ja tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 86/635/ETY nojalla.

- (9b) Tässä direktiivissä säännellään vain sellaisen luoton myöntämistä, joka liittyy läheisesti maksupalveluihin, toisin sanoen limiittiluottoihin ja luottokorttien myöntämiseen. Ainoastaan siinä yhteydessä, jossa luotto myönnetään maksupalvelujen helpottamiseksi ja se on lyhytaikaista, se on asianmukaista sallia maksulaitosten rajatylittävissä toiminnoissa, kunhan luotto jälleenrahoitetaan pääasiassa maksulaitoksen omia varoja ja muita pääomamarkkinoilta peräisin olevia varoja eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoituja varoja käyttäen. Edellä mainitun ei pitäisi rajoittaa kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 87/102/ETY tai muun asiaa koskevan, sellaisen yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä, kulutusluottojen myöntämisedellytyksiin liittyviä seikkoja.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi tarpeen nimetä viranomaiset, joiden tehtävänä on myöntää maksulaitosten toimiluvat, suorittaa jatkuvaa valvontaa ja päättää toimilupien peruuttamisesta. Jotta voitaisiin varmistaa tasapuolinen kohtelu, jäsenvaltioiden ei tulisi soveltaa maksulaitoksiin mitään muita kuin tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia. Kaikkiin toimivaltaisten viranomaisten tekemiin päätöksiin olisi kuitenkin voitava hakea muutosta tuomioistuimissa. Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät eivät myöskään saisi vaikuttaa maksujärjestelmien valvontaan, joka EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaan on Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävä.
- (11) Poistettu

- (12) Olisi tarkoituksenmukaista ja rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) erityissuosituksen VI periaatteiden mukaista säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja, voitaisiin kuitenkin kohdella maksulaitoksina, koska on toivottavaa, että kaikkien rahansiirtopalvelua tarjoavien henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään ja, jotta ne eivät joutuisi harmaan talouden puolelle ja jotta kaikki rahansiirtopalvelun tarjoajat saatettaisiin lainsäädännöllisten ja säänneltyjen vähimmäisvaatimusten piiriin, niille kaikille myönnetään jonkinlainen hyväksyntä, vaikka ne eivät täyttäisi kaikkia ehtoja. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset henkilöt maksulaitosrekisteriin, vaikka kaikki toimiluvan myöntämisehdot tai osa niistä eivät täyttyisi. Olisi kuitenkin tärkeää, että poikkeusmahdollisuutta sovelletaan tiukoin vaatimuksin, jotka koskevat maksutapahtumien määrää. Tällaisen poikkeuksen nojalla toimivilla maksulaitoksilla ei ole sijoittautumisoikeutta eikä palvelujen tarjoamisvapautta eivätkä ne saisi välillisesti käyttää näitä oikeuksia maksujärjestelmään kuuluessaan.

(12a) On tärkeää, että kaikilla maksupalveluntarjoajilla on pääsy maksujärjestelmien teknisiä infrastruktuureja koskeviin palveluihin. Pääsyyn sovelletaan kuitenkin tarkoituksenmukaisia vaatimuksia, joilla varmistetaan järjestelmän eheys ja vakaus. Jokaisen maksupalveluntarjoajan on maksujärjestelmän jäsenyyttä hakiessaan toimitettava maksujärjestelmän jäsenille näyttö siitä, että sen sisäiset järjestelyt ovat riittävän vahvat kaikenlaisten riskien varalta. Muun muassa neljän osapuolen korttijärjestelmät ja suuremmat tilisiirto- ja suoraveloitustajärjestelmät sisältyvät tavallisesti näihin maksujärjestelmiin. Jotta voitaisiin varmistaa erilaisten toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajaryhmien tasapuolinen kohtelu kaikkialla yhteisössä niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja osallistumista maksujärjestelmiin. Olisi huolehdittava, että näitä toimiluvan saaneita maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan kumpiakaan syrjimättä niin, että kaikki sisämarkkinoilla kilpailevat maksupalveluntarjoajat voivat käyttää kyseisten maksujärjestelmien teknisten infrastruktuurien palveluja samoin edellytyksin. Toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien ja tämän direktiivin 21 artiklan mukaisesta poikkeuksesta tai direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan mukaisesta poikkeusluvasta hyötyvien maksupalveluntarjoajien toisistaan poikkeava kohtelu voidaan perustella eroilla näiden jälkimmäisten vakauden valvontaa koskevissa säännöksissä toimiluvan saaneisiin maksupalveluntarjoajiin verrattuna. Joka tapauksessa erot hintaehdoissa pitäisi sallia vain, jos niiden perusteena ovat erot maksupalveluntarjoajille aiheutuneissa kustannuksissa. Tämä ei saisi vaikuttaa direktiivin 98/26/EY mukaiseen jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa pääsyä systeemiriskin kannalta tärkeisiin järjestelmiin eikä rajoittaa perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa ja EKPJ:n perussäännön 3.1 ja 22 artiklassa määrättyä EKP:n ja EKPJ:n toimivaltaa, joka koskee maksujärjestelmiin pääsyä.

- (12b) Maksujärjestelmiin pääsyä koskevia säännöksiä ei sovellettaisi järjestelmiin, jotka ovat yksittäisen maksupalveluntarjoajan perustamia ja hoitamia. Nämä järjestelmät voivat joko kilpailla suoraan maksujärjestelmien kanssa tai niille ominaiseen tapaan toimia markkinaraossa, jota maksujärjestelmät eivät kata asianmukaisesti. Kyseiset maksujärjestelmät ovat tyypillisesti kolmen osapuolen järjestelmiä, kuten kolmen osapuolen korttijärjestelmiä, televiestintäpalveluntarjoajien tarjoamia maksupalveluja tai rahansiirtopalveluja, joissa järjestelmän hoitaja tarjoaa maksupalvelun sekä maksajalle että maksunsaajalle, sekä pankkiryhmittymien sisäisiä järjestelmiä. Jotta voidaan edistää kilpailua, jota tällaiset maksujärjestelmät voivat tarjota vakiintuneen aseman saavuttaneille maksujärjestelmille, kolmansille osapuolille ei olisi periaatteessa tarkoituksenmukaista myöntää pääsyä näihin maksujärjestelmiin. Tällaisiin järjestelmiin sovellettaisiin tästä huolimatta aina yhteisön tason ja kansallisia kilpailusääntöjä, joissa saatetaan vaatia pääsyn myöntämistä näille järjestelmille tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi maksumarkkinoilla.
- (13) Olisi laadittava säännöstö maksupalveluja koskevien ehtojen läpinäkyvyyden ja tiedottamisvaatimusten varmistamiseksi.
- (14) Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan käteisenä, koska käteismaksupalvelujen yhteismarkkinat ovat jo olemassa. Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan paperisekkeinä, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin muita maksuvälineitä. Hyvän toimintatavan tällä alalla tulisi kuitenkin perustua tässä direktiivissä esitettyihin periaatteisiin.
- (15) Poistetaan.

- (15a) Koska kuluttajien ja yritysten asemat poikkeavat toisistaan, ne eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien oikeudet säännöksiin, joista ei voi poiketa sopimuksella, on järkeenkäypää sallia yritysten ja järjestöjen sopia toisin. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säätää, että mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY määritellyjä mikroyrityksiä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kuluttajia. Tiettyjen tämän direktiivin keskeisten säännösten tulisi joka tapauksessa olla aina sovellettavissa käyttäjän asemasta riippumatta.
- (16) Tässä direktiivissä olisi määritettävä maksupalveluntarjoajien velvollisuudet antaa tietoja maksupalvelunkäyttäjille, jotta nämä saisivat maksupalveluista kaikkialla yhtä korkeatasoista ja selkeää tietoa voidakseen tehdä perusteltuja valintoja ja voidakseen vertailla palvelutarjontaa EU:ssa. Läpinäkyvyyden nimissä tässä direktiivissä säädetään yhdenmukaistetuista vaatimuksista, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tarvittavat ja riittävät tiedot sekä maksupalvelusopimuksesta että maksutapahtumista. Maksupalvelujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi jäsenvaltioiden ei tulisi voida säätää muita tietojen antamista koskevia säännöksiä kuin ne, joista on säädetty tässä direktiivissä.
- (17) Kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi) ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY mukaisesti. Näissä voimassa olevissa säädöksissä olevia lisäsäännöksiä sovelletaan edelleen. Tämän direktiivin ja direktiivin 2002/65/EY välinen, ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien vaatimusten suhde on kuitenkin erityisesti selvitettävä.

- (18) Vaadittavat tiedot olisi suhteutettava käyttäjien tarpeisiin, ja ne olisi välitettävä vakioidulla tavalla. Yksittäistä maksutapahtumaa koskevien tiedonantovaatimusten olisi kuitenkin oltava erilaiset kuin vaatimukset, jotka koskevat useista maksutapahtumista muodostuvaan kokonaisuuteen sovellettavaa puitesopimusta.
- (18a) Käytännössä puitesopimukset ja niillä säännellyt tapahtumat ovat paljon yleisempiä ja taloudellisesti merkittävämpiä kuin yksittäiset maksutapahtumat. Jos on olemassa maksutili tai erityinen maksuväline, puitesopimusta edellytetään. Sen vuoksi puitesopimuksista ennakolta annettavia tietoja koskevien vaatimusten olisi oltava varsin kattavia ja tiedot olisi aina toimitettava joko kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä, kuten tiliotetulostimien tulosteilla, levykkeillä, CD-ROM-levyillä, DVD-levyillä ja tietokoneiden kovalevyillä, joille voidaan tallentaa sähköpostia, ja Internet-sivustoilla, kunhan ne vain ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan ja mahdollistavat tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina. Tavasta, jolla jälkikäteen annettavat toteutuneita tapahtumia koskevat tiedot toimitetaan, voidaan kuitenkin sopia maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän välisessä puitesopimuksessa. Esimerkiksi voidaan sopia, että Internet-pankkitoiminnassa kaikki maksutiliä koskevat tiedot asetetaan saataville verkossa.
- (18b) Yksittäisten maksutapahtumien osalta maksupalveluntarjoajan olisi omasta aloitteestaan annettava aina vain olennaisen tärkeät tiedot. Koska maksaja on yleensä läsnä maksutoimeksiantoa antaessaan, ei ole tarpeen edellyttää, että tiedot olisi joka tapauksessa toimitettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Maksupalveluntarjoaja voi antaa tietoja suullisesti palvelupisteessä tai saattaa ne helposti saataville muulla tavalla esimerkiksi pitämällä ehdot esillä tiloissaan olevalla ilmoitustaululla. Lisäksi olisi ilmoitettava, missä on saatavilla yksityiskohtaisempia lisätietoja (esimerkiksi www-sivuston osoite). Olennaisen tärkeät tiedot olisi kuitenkin kuluttajan sitä pyytäessä annettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

(18c) Direktiivissä vahvistetaan kuluttajan oikeus saada merkitykselliset tiedot maksutta ennen kuin mikään maksupalvelusopimus sitoo häntä. Samoin kuluttaja voi milloin tahansa sopimussuhteen aikana pyytää ennakolta annettavia tietoja sekä puitesopimuksen kirjallisina ja maksutta. Tällä tavoin kuluttaja voi vertailla maksupalveluntarjoajien palveluja ja ehtoja sekä mahdollisessa riitatilanteessa tarkistaa sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvollisuutensa. Nämä säännökset ovat edellä mainitussa direktiivissä 2002/65/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisia. Tässä direktiivissä olevat maksuttomia tietoja koskevat nimenomaiset säännökset eivät saisi johtaa siihen, että muiden sovellettavien direktiivien nojalla kuluttajille annettavien tietojen toimittamisesta sallittaisiin periä maksuja.

(18ca) Tavassa, jolla maksupalveluntarjoajan olisi annettava vaaditut tiedot maksupalvelunkäyttäjälle, olisi otettava huomioon maksupalvelunkäyttäjän tarpeet sekä tekniset käytännön näkökohdat ja kustannustehokkuus kyseisessä maksupalvelusopimuksessa sovitusta riippuen. Täten direktiivissä erotetaan kaksi tapaa, joilla maksupalveluntarjoajan olisi annettava tietoa. Palveluntarjoajan on joko toimitettava tiedot, eli tiedotettava aktiivisesti, tämän direktiivin mukaisena ajankohtana ilman maksupalvelunkäyttäjän asiaa koskevaa kehotusta. Tai tiedot olisi saatettava maksupalvelunkäyttäjän käyttöön ottaen huomioon mahdolliset toiveet, joita hänellä saattaa olla lisätietojen osalta. Tässä tapauksessa maksupalvelunkäyttäjän on tehtävä aktiivinen aloite tietojen saamiseksi, kuten esimerkiksi pyytää sitä selvästi maksupalveluntarjoajalta, kirjoittautua sisään pankkitilin postilaatikkoon tai tulostaa pankkikorttia käyttäen tiliotteita. Tätä varten maksupalveluntarjoajan on huolehdittava, että tietojen saanti on mahdollista ja että tiedot ovat maksupalvelunkäyttäjän saatavilla.

(18d) Lisäksi kuluttajan olisi saatava perustiedot toteutuneista tapahtumista ilman lisämaksuja.

Yksittäisen maksutapahtuman osalta maksupalveluntarjoajan ei pitäisi periä eri maksua kyseisistä tiedoista. Samoin puitesopimukseen perustuvista maksutapahtumista myöhemmin toimitettavat kuukausittaiset tiedot olisi annettava maksutta. Ottaen huomioon hinnoittelussa noudatettavan avoimuuden merkityksen sekä asiakkaiden toisistaan poikkeavat tarpeet, osapuolet voivat kuitenkin sopia, että useammin annettavista tiedoista tai lisätiedoista peritään maksu. Jotta erilaiset kansalliset käytännöt voitaisiin ottaa huomioon, jäsenvaltiot voisivat antaa sääntöjä, joissa edellytetään, että maksutilin kuukausittaiset paperimuotoiset tiliotteet olisi aina annettava maksutta.

(19) Jotta asiakkaiden liikkuvuus olisi helpompaa, kuluttajien olisi voitava irtisanoa puitesopimus vuoden kuluttua ilman kuluja. Irtisanomisaikaa ei pitäisi sopia kuluttajien osalta yhtä kuukautta pitemmäksi eikä maksupalveluntarjoajien osalta kahta kuukautta lyhyemmäksi. Tämä direktiivi ei vaikuta muun asiaankuuluvan yhteisön tason tai kansallisen lainsäädännön mukaiseen maksupalveluntarjoajan veloitteeseen irtisanoa maksupalvelusopimus tai estää poikkeusolosuhteissa maksuvälineen käyttö. Kyseisestä lainsäädännöstä mainittakoon esimerkkinä rahanpesua ja terrorismin rahoittamista koskeva lainsäädäntö, varojen jäädyttämiseen tähtäävät toimenpiteet tai rikosten torjuntaan ja tutkintaan liittyvät erityistoimenpiteet.

(20) Pienmaksuvälineiden olisi oltava halpa ja helppokäyttöinen vaihtoehto hinnaltaan edullisten tavaroiden ja palvelujen maksamiseen, eikä niihin pitäisi kohdistaa liiallisia vaatimuksia. Niitä koskevat tiedonantovaatimukset ja niiden toteuttamista koskevat säännöt olisi sen vuoksi rajoitettava koskemaan olennaisen tärkeitä tietoja ottaen samalla huomioon tekniset ominaisuudet, joita pienmaksuvälineillä voidaan oikeutetusti odottaa olevan. Kevyemmistä vaatimuksista huolimatta maksupalvelunkäyttäjät hyötyisivät riittävästä suojasta, jossa otetaan huomioon kyseisiin, erityisesti ennaltamaksettuihin, välineisiin liittyvät rajoitetut riskit,

- (20a) Luvottomien tai epäasianmukaisesti toteutettujen maksutapahtumien riskien ja seurausten vähentämiseksi maksupalvelunkäyttäjän olisi ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle mahdollisimman pian kaikki luvattomiksi tai epäasianmukaisesti toteutetuiksi väitettyjen maksutapahtumien kiistämiset edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja on täyttänyt tämän direktiivin III osaston mukaiset tiedonantovelvollisuutensa. Jos maksupalvelunkäyttäjä on noudattanut ilmoittamista koskevaa määräaika, hänen olisi voitava esittää nuo vaatimukset kansallisen lainsäädännön mukaisten vanhentumisaikojen kuluessa. Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisiin muihin vaatimuksiin.
- (21) Jotta voitaisiin kannustaa maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan viipymättä palveluntarjoajalleen maksuvälineen varastamisesta tai katoamisesta ja sillä tavoin vähentää luvottomien maksutapahtumien riskiä, maksupalvelunkäyttäjällä olisi oltava vastuu ainoastaan rajallisesta määrästä, ellei maksupalvelunkäyttäjä ole toiminut petollisesti tai syyllistynyt vakavaan laiminlyöntiin. Sen jälkeen, kun käyttäjä on ilmoittanut maksupalveluntarjoajalle maksuvälineensä mahdollisesta väärinkäytöstä, käyttäjää ei enää pitäisi vaatia vastaamaan kyseisen välineen luvottomasta käytöstä johtuvista tappioista. Maksupalveluntarjoajat vastaavat omien tuotteidensa teknisestä turvallisuudesta.
- (21a) Maksupalvelunkäyttäjän mahdollisen laiminlyönnin arvioimisessa olisi otettava huomioon kaikki olosuhteet. Väitetyn laiminlyönnin todisteet ja sen vakavuus olisi arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sähköisen varojensiirtovälineen tarjoamiseen ja käyttöön liittyviä sopimusehtoja, joiden vaikutuksesta kuluttajan todistustaakka lisääntyisi tai liikkeeseenlaskijan todistustaakka vähenisi, olisi pidettävä mitättöminä.

- (21b) Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa edellä mainittuja sääntöjä lievempiä sääntöjä säilyttääkseen kuluttajansuojan nykytason ja edistääkseen luottamusta sähköisten maksuvälineiden käytön turvallisuuteen. Vastaavasti olisi otettava huomioon se, että eri välineisiin liittyy erilainen riski, ja tämän pitäisi edistää turvallisempien välineiden liikkeeseenlaskua. Jäsenvaltiot voivat vähentää maksajan vastuuta tai antaa sen kokonaan raueta lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksaja on toiminut petollisesti.
- (22) Luvattomista maksutapahtumista seuraavien tappioiden jakamista olisi säänneltävä. Sellaisiin maksupalvelunkäyttäjiin, jotka eivät ole kuluttajia, voidaan soveltaa eri säännöksiä, sillä kyseiset käyttäjät ovat yleensä sellaisessa asemassa, että ne voivat paremmin arvioida petosriskin ja toteuttaa vastatoimia.
- (23) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava säännöt palautuksesta, joka suojaa kuluttajaa toteutuneen maksutapahtuman ylittäessä summan, jota voidaan pitää kohtuullisena. Maksupalveluntarjoajat voisivat myöntää asiakkailleen vielä edullisempia ehtoja ja esimerkiksi palauttaa kaikki riitautetut maksut. Jos käyttäjä esittää vaatimuksen maksun palauttamisesta, palautusoikeuden ei tulisi vaikuttaa tähän suhteeseen perustuvaan maksajan velvollisuuteen maksaa maksunsaajalle esimerkiksi tilatuista, kulutetuista tai laillisesti veloitetuista tavaroista tai palveluista eikä käyttäjän oikeuteen peruuttaa maksutoimeksianto.

- (23a) Taloudellisen suunnittelun vuoksi ja maksuvelvoitteiden täyttämiseksi ajallaan kuluttajilla ja yrityksillä olisi oltava varmuus siitä, kuinka kauan maksutoimeksiannon toteuttaminen kestää. Tämän vuoksi tässä direktiivissä otetaan käyttöön ajankohta, jona oikeuksien ja velvollisuuksien voimassaolo alkaa. Kyseinen ajankohta on se, jona maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutoimeksiannon mukaan lukien ajankohta, jona sillä on ollut tilaisuus vastaanottaa maksutoimeksianto maksupalvelusopimuksessa sovittuja viestintävälineitä käyttäen riippumatta aiemmasta osallistumisestaan maksutoimeksiannon laatimiseen ja toimittamiseen johtaneeseen prosessiin, kuten turvallisuuden ja varojen käytettävissäolon tarkastaminen, PIN-koodin käyttöä koskevat tiedot, maksulupauksen antaminen. Maksutoimeksiannon vastaanottamisen olisi lisäksi tapahduttava silloin, kun maksajan maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksajan tililtä veloitettavan maksutoimeksiannon. Tässä yhteydessä ei pitäisi olla merkitystä sillä päivällä tai ajankohdalla, jona maksunsaaja toimittaa palveluntarjoajalleen maksutoimeksiantoja, joilla on määrä periä korttimaksuja tai suoraveloituksia tai jona maksupalveluntarjoaja myöntää maksunsaajalle ennakkorahoitusta kyseisille määriä (hänen tililleen annettavan ehdollisen luoton muodossa). Käyttäjien olisi voitava luottaa täydellisen ja voimassa olevan maksutoimeksiannon asianmukaiseen toteuttamiseen, jos maksupalveluntarjoajalla ei ole sopimukseen tai lakiin perustuvaa kieltäytymisperustetta. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, kieltäytymisestä ja sen perusteista olisi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle heti kun mahdollista kansallisen ja yhteisön lainsäädännön vaatimuksia noudattaen.
- (24) Kun otetaan huomioon, millä nopeudella maksutapahtumia ajanmukaisissa täysin automaattisissa maksujärjestelmissä käsitellään, ja että maksutoimeksiantoja ei tietyn ajankohdan jälkeen voida peruuttaa ilman, että manuaalisesta käsittelystä aiheutuu suuret kustannukset, on tarpeen asettaa selkeä määräaika maksun peruutukselle. Maksupalvelun ja maksutoimeksiannon tyypistä riippuen ajankohtaa voidaan kuitenkin muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella. Peruuttamista sovelletaan tässä yhteydessä vain maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan väliseen suhteeseen, eikä se näin ollen vaikuta maksutapahtumien peruuttamattomuuteen ja lopullisuuteen maksujärjestelmissä.

- (24a) Tällainen peruuttamattomuus ei saisi vaikuttaa maksajan puitesopimukseen tai kansallisiin lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin tai suuntaviivoihin perustuvaan, joidenkin jäsenvaltioiden laeissa säädettyyn maksupalveluntarjoajan oikeuteen tai velvollisuuteen palauttaa maksajalle toteutuneen maksutapahtuman summa, jos maksaja ja tavarat ja palvelut toimittanut kolmas osapuoli ovat riitautuneet keskenään. Tällaista palautusta olisi pidettävä uutena maksutoimeksiantona. Näitä tapauksia lukuun ottamatta toimeksiannon perustana olevan suhteen puitteissa syntyvä oikeudellinen riita olisi ratkaistava yksinomaan maksajan ja maksunsaajan kesken.
- (25) Täysin yhdenmukainen maksujen käsittely (straight-through processing) ja oikeusvarmuus maksupalvelunkäyttäjien välisten velvoitteiden noudattamisen suhteen edellyttää, että maksajan siirtämä summa olisi hyvitetty maksunsaajan tilille kokonaisuudessaan. Näin ollen maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuvilla välittäjillä ei pitäisi olla mahdollisuutta vähentää siirrettävästä summasta mitään kuluja. Maksunsaajan olisi kuitenkin oltava mahdollista tehdä maksupalveluntarjoajansa kanssa sopimus, jonka nojalla viimeksi mainittu voi vähentää omat kulunsa. Jotta maksunsaaja voi tarkistaa, että maksettava summa on maksettu asianmukaisesti, maksutapahtumasta myöhemmin toimitettavien tietojen olisi kuitenkin sisällettävä siirrettyjen varojen kokonaissumman lisäksi kaikkien kulujen määrä.
- (26) Kokemusten mukaan kulujen jakaminen maksajan ja maksunsaajan kesken on tehokkain järjestelmä, sillä se helpottaa automaattista maksujen käsittelyä. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksupalveluntarjoajien on normaalisti veloittava kulut suoraan maksajalta ja maksunsaajalta. Tätä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan, jos maksutapahtuma ei edellytä valuutanvaihtoa. Perittävien kulujen määrä voi olla myös nolla, koska tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta käytäntöihin, kun maksupalveluntarjoaja ei veloita kuluttajaa tilipanoista. Sopimusehdoista riippuen maksupalveluntarjoaja voi vastaavasti veloittaa ainoastaan maksunsaajaa (kauppiasta) maksupalvelujen käytöstä, jonka ansiosta maksajalle ei aiheudu kuluja. Maksujärjestelmistä veloittaminen voi tapahtua tilausmaksun muodossa. Siirrettävää summaa ja perittäviä kuluja koskevat säännökset eivät vaikuta suoraan hinnoitteluun maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välillä.

- (26a) Avoimuuden ja kilpailun edistämiseksi maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tietyn maksuvälineen käytöstä. Vaikka maksunsaajan olisi voitava periä maksuja tietyn maksuvälineen käytöstä, jäsenvaltiot voivat päättää, kieltävätkö tai rajoittavatko ne tällaista käytäntöä silloin kun ne katsovat, että siihen on aihetta liian korkean hinnoittelun tai sellaisen hinnoittelun vuoksi, joka saattaa aiheuttaa haittaa tietyn maksuvälineen käytölle, kun otetaan huomioon, että kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä on edistettävä.
- (27) Jotta maksuja voitaisiin tehostaa kaikkialla yhteisössä, olisi säädettävä kaikkien sellaisten maksajan käynnistämien maksujen, jotka ovat euromääräisiä tai Euroopan unionin muun kansallisen valuutan määräisiä, toteuttamisaikaksi enintään yksi päivä, tilisiirrot ja rahansiirrot mukaan luettuina. Kaikkiin muihin maksuihin, kuten maksunsaajan käynnistämiin tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyihin maksuihin, esimerkiksi suoraveloituksiin ja korttimaksuihin, olisi sovellettava samaa yhden päivän toteuttamisaikaa, elleivät maksupalveluntarjoaja ja maksaja ole nimenomaisesti sopineet pidemmästä toteuttamisajasta. Edellä mainittuja määräaikoja voitaisiin jatkaa yhdellä työpäivällä, jos maksutoimeksianto annetaan paperilla. Näin maksupalveluja voidaan edelleen tarjota niille kuluttajille, jotka ovat tottuneet käyttämään ainoastaan paperiasiakirjoja. Suoraveloitussjärjestelmää käytettäessä maksunsaajan maksupalveluntarjoajan olisi toimitettava perintätoimeksianto maksunsaajan ja maksupalveluntarjoajan sopimassa määräajassa, jotta maksu voidaan suorittaa sovittuna maksupäivänä. Koska kansalliset maksuinfrastruktuurit kuitenkin ovat usein hyvin tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää voimassa tai asettaa tarvittaessa yhtä työpäivää lyhyempi toteuttamisaika, jotta palvelutaso ei heikentyisi nykyisestä.
- (28) Koko summan toteuttamista ja toteuttamisaikaa koskevien säännösten olisi muodostettava hyvä käytäntö niitä tapauksia varten, joissa toinen palveluntarjoajista ei ole sijoittautunut yhteisöön.

- (29) Voidakseen tehdä valintoja maksupalvelunkäyttäjien on tärkeää tietää, mitä kuluja maksupalveluista todella aiheutuu. Läpinäkymättömien hinnoittelumenetelmien käyttöä ei sen vuoksi tulisi sallia, sillä yleisesti tunnustetaan, että käyttäjien on tällaisten menetelmien vuoksi erittäin vaikea selvittää maksupalvelun todellista hintaa. Erityisesti käyttäjälle epäedullista arvopäivän määritystä ei tulisi sallia.
- (30) Maksujärjestelmän kitkattoman ja tehokkaan toiminnan edellytyksenä on, että käyttäjä voi luottaa siihen, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa maksutapahtuman oikein ja sovitussa ajassa. Yleensä palveluntarjoaja voi arvioida riskit, joita toteutettavaksi hyväksyttyyn maksutapahtumaan sisältyy. Juuri palveluntarjoaja on se, joka tarjoaa maksujärjestelmän, tekee järjestelyjä väärin kohdistettujen varojen palauttamiseksi ja päättää useimmissa tapauksissa maksutapahtumassa mukana olevista välittäjistä. Näiden näkökohtien perusteella on täysin asianmukaista soveltaa maksupalveluntarjoajaan vastuuta käyttäjältä hyväksymänsä maksutapahtuman toteuttamisessa, epätavallisia ja ennalta arvaamattomia olosuhteita lukuun ottamatta sekä lukuun ottamatta maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tekoja ja laiminlyöntejä, joiden valinnasta ainoastaan maksunsaaja on vastuussa. Jotta maksaja ei kuitenkaan jäisi ilman suojaa sellaisissa epätodennäköisissä tapauksissa, joissa saattaa jäädä epäselväksi (non liquet), onko maksunsaajan maksupalveluntarjoaja asianmukaisesti vastaanottanut maksettavan määrän vai ei, todistustaakan olisi oltava maksajan maksupalveluntarjoajalla. Yleensä voidaan odottaa, että välittävä laitos (yleensä "puolueeton" elin kuten keskuspankki tai selvitysyhteisö), joka siirtää maksettavan määrän lähettävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, säilyttää tilitiedot ja voi toimittaa ne aina tarvittaessa. Aina kun maksettava määrä on maksettu vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tilille, maksunsaajalle syntyy välittömästi omaan maksupalveluntarjoajaansa kohdistuva vaatimus (maksun maksamiseksi tililleen), kuten tässä direktiivissä nimenomaisesti todetaan.

(30a) Maksupalveluntarjoajan olisi otettava vastuu maksun asianmukaisesta suorittamisesta, mukaan lukien erityisesti maksutapahtuman koko summa ja toteuttamisaika, sekä täysi vastuu muiden maksuketjun osapuolten laiminlyönnestä maksunsaajan tiliin saakka. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle ei makseta koko summaa, maksajan maksupalveluntarjoajan olisi tämän vastuun seurauksena korjattava maksutapahtuma tai viipymättä palautettava maksajalle asianmukainen osa maksutapahtumasta, tämän kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti esitettäviä vaatimuksia. Tämä direktiivi koskee ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisiä sopimusveloitteita ja vastuita. Tilisiirtojen ja muiden maksupalvelujen asianmukainen toiminta kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoajat ja heidän välittäjensä, kuten käsittelijät, ovat tehneet keskenään sopimuksia, joissa on sovittu heidän keskinäisistä oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Vastuusiin liittyvät kysymykset muodostavat olennaisen osan kyseisistä yhdenmukaisista sopimuksista. Maksupalveluntarjoajien ja maksutapahtumaan osallistuvien välittäjien luotettavuuden varmistamiseksi on oltava oikeudellinen varmuus siitä, että maksupalveluntarjoaja, joka ei ole vastuussa, saa tappioistaan tai maksetuista summista korvauksen korvausvastuuta koskevien artiklojen nojalla. Kaikki takautumisoikeudet ja niiden tarkka sisältö sekä se, miten virheellisestä maksutapahtumasta johtuvia maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään kohdistuvia vaatimuksia käsitellään, voidaan määritellä sopimusjärjestelyissä.

(31) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava määrittää yksiselitteisesti tiedot, jotka tarvitaan maksutoimeksiannon toteuttamiseksi oikein. Jotta voitaisiin välttää epäyhtenäisyyttä eikä vaarannettaisi yhdenmukaisen maksujärjestelmien perustamista yhteisöön, jäsenvaltiot eivät toisaalta saisi kuitenkaan edellyttää, että maksutapahtumissa käytetään juuri tiettyä tunnistetta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita vaatimasta, että maksajan maksupalveluntarjoaja noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja tarkistaa, jos se on teknisesti mahdollista ilman manuaalista käsittelyä, yksilöllisen tunnisteen johdonmukaisuuden, ja siinä tapauksessa, että yksilöllinen tunniste osoittautuu epäjohdonmukaiseksi, hylkää maksutoimeksiannon ja ilmoittaa siitä maksajalle. Maksupalveluntarjoajan vastuu olisi rajoitettava maksutapahtuman toteuttamiseen oikein maksupalvelunkäyttäjän maksutoimeksiannon mukaisesti.

- (32) Jotta olisi mahdollista ehkäistä petoksia tehokkaasti ja torjua maksupetoksia kaikkialla yhteisössä, olisi säädettävä tehokkaasta tietojenvaihdosta maksupalveluntarjoajien välillä. Palveluntarjoajien olisi saatava kerätä, käsitellä ja vaihtaa maksupetoksiin osallisten henkilöiden henkilötietoja. Tässä toiminnassa olisi noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY.
- (33) Tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokas täytäntöönpano on välttämätöntä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla olisi mahdollista valittaa maksupalveluntarjoajista, jotka eivät noudata kyseisiä säännöksiä, ja varmistaa, että asianmukaisia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia määrätään tarvittaessa.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava helppokäyttöinen ja edullinen menettely, jolla voidaan ratkaista maksupalveluntarjoajien ja kuluttajien välisiä riitoja, jotka ovat seurausta tästä direktiivistä johtuvista oikeuksista ja velvollisuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiakkaiden oikeutta viedä asiaansa tuomioistuimeen. Rooman yleissopimuksessa varmistetaan, että kuluttaja ei voi jäädä vaille sen maan, jossa on kuluttajan vakinainen asuinpaikka, pakollisten sääntöjen mukaista suojaa sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien sopimusehtojen perusteella.
- (34a) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä, voisivatko toimilupien myöntämiseen maksulaitoksille nimetyt toimivaltaiset viranomaiset olla toimivaltaisia myös valitus- ja tuomioistuimen ulkopuolisia oikeuskeinoja koskevissa menettelyissä.
- (35) Tällä direktiivillä ei rajoiteta seurauksiin liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista tietojen ilmaisemisessa tai lähettämisessä ilmeneviä puutteita koskevan vastuun osalta.

- (36) Koska tämän direktiivin toimivuutta on välttämätöntä tarkastella uudelleen ja seurata edistymistä yhtenäisten maksumarkkinoiden perustamisessa, komission olisi laadittava kertomus kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanoajan päättymisestä. Ottaen huomioon rahoituspalvelujen maailmanlaajuinen yhdentyminen ja yhdenmukaistettu kuluttajansuoja myös laajemmin kuin pelkästään tämän direktiivin toimivuuden kannalta olisi uudelleentarkastelussa keskityttävä mahdolliseen tarpeeseen laajentaa soveltamisalaa EU:n ulkopuolisiin valuuttoihin sekä maksutapahtumiin, joissa ainoastaan yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee yhteisössä.
- (37) Koska direktiivin 97/5/EY säännökset on täydellisesti muutettu, kyseinen direktiivi olisi kumottava.
- (38) On tarpeen antaa yksityiskohtaisempia säännöksiä maksukorttien petollisesta käytöstä, johon tällä hetkellä sovelletaan kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/7/EY ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/65/EY. Kyseisiä direktiivejä olisi tämän vuoksi muutettava.
- (39) Koska direktiivin 2006/48/EY mukaisesti rahoituslaitoksiin ei sovelleta luottolaitoksiin sovellettavia sääntöjä, niihin olisi sovellettava samoja vaatimuksia kuin maksulaitoksiin, jotta ne voivat tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä. Direktiiviä 2006/48/EY olisi sen vuoksi muutettava.
- (39a) Koska rahansiirto määritellään tässä direktiivissä maksupalveluksi, joka edellyttää maksulaitoksilta toimilupaa tai rekisteröintiä, jos on kyse eräistä luonnollisista tai oikeushenkilöistä, jotka voivat käyttää tässä direktiivissä määritellyissä erityisolosuhteissa hyväkseen poikkeuslauseketta, olisi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/60/EY sen vuoksi muutettava.

- (40) Oikeusvarmuuden nimissä on tarkoituksenmukaista tehdä siirtymäjärjestelyjä, joiden mukaisesti ennen tämän direktiivin voimaantuloa kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksulaitostoiminnan aloittaneet henkilöt voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.
- (41) Koska ehdotetun toiminnan tavoitetta eli maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden perustamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY, mukaisesti.
- (43) Neuvoston olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti kannustettava jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin kuuteen ryhmään:
 - a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset;
 - b) direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat;
 - c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;
 - d) tässä direktiivissä tarkoitetut maksulaitokset;
 - da) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, kun ne eivät toimi raha- tai muina viranomaisina;
 - db) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, kun ne eivät toimi viranomaisina.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat maksupalveluehtojen läpinäkyvyyttä ja tiedonantovaatimuksia sekä maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien oikeuksia ja velvollisuuksia, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.
3. Poistetaan.
- 3a. Poistetaan.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan maksupalveluihin yhteisössä. Poiketen siitä, mitä 64 a artiklassa säädetään, tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan kuitenkin ainoastaan, jos sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajat tai maksutapahtuman yksinään suorittava maksupalveluntarjoaja sijaitsevat yhteisössä.
2. Tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan euromääräisiin tai jonkin jäsenvaltion virallisen valuutan määräisiin maksupalveluihin.
3. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai osaa tämän direktiivin säännöksistä direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa, ensimmäistä ja toista luetelmakohtaa lukuunottamatta, tarkoitettuihin laitoksiin.

3 artikla

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- a) yksinomaan käteisenä suoraan maksajalta maksunsaajalle ilman välittäjää toteutetut maksutapahtumat;
- aa) maksutapahtumat, jotka toteuttaa maksajalta maksunsaajalle kaupallinen edustaja, jolla on lupa neuvotella tai tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimus maksajan tai maksunsaajan puolesta;
- b) ammattimainen seteleiden ja metallirahojen fyysinen kuljetus, mukaan lukien niiden vastaanottaminen, käsittely ja luovuttaminen;
- c) maksutapahtumat, joissa on kyse ei-ammattimaisesta käteisrahan vastaanottamisesta ja luovuttamisesta voittoa tavoittelemattoman toiminnan tai hyväntekeväisyyden yhteydessä;
- d) palvelut, joissa maksunsaaja antaa tavaroiden tai palvelujen oston yhteydessä maksutapahtuman osana käteisrahan maksajalle maksupalvelunkäyttäjän sitä nimenomaisesti pyydettyä juuri ennen maksutapahtuman toteuttamista;
- e) rahanvaihtotoiminta, eli käteisoperaatiot, joissa varoja ei pidetä maksutilillä;
- f) maksutapahtumat, joiden perustana on jokin seuraavista dokumenteista, jotka on asetettu maksupalveluntarjoajan maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi:
 - i) yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen mukaiset paperisekit;

- ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen paperisekkien kaltaiset paperisekit, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole vuonna 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli;
 - iii) yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta vuonna 1930 tehdyn Geneven sopimuksen mukaiset paperimuodossa olevat asetteet;
 - iv) paperiset maksukupongit;
 - v) paperiset matkasekit;
 - vi) paperiset velkakirjat;
 - vii) Maailman postiliiton määrittelemät paperiset postiosoitukset.
- g) maksutapahtumat, jotka toteutetaan maksujen tai arvopapereiden katteensiirtojärjestelmän sisällä katteensiirtokeskuksen, keskusvastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai keskuspankkien ja muiden järjestelmään osallistuvien ja maksupalveluntarjoajien välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan soveltamista;
- ga) maksutapahtumat, jotka liittyvät g alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluja tarjoavien yhteissijoitusyritysten tai rahastoyhtiöiden ja muiden rahoitusvälineiden säilytykseen valtuutettujen yhteisöjen toteuttamaan arvopapereiden omaisuudenhoitoon, mukaan lukien osingot, tulot tai muut voitot, taikka lunastukseen tai myyntiin;
- h) maksupalvelujen tarjoamista tukevat palvelut, joista tekniset palveluntarjoajat huolehtivat saamatta siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa, kuten tietojen käsittely ja tallentaminen, yksityisyyttä suojaavat palvelut, tietojen ja lähettäjätahon todentaminen, tieto- ja viestintätekniikan tarjoaminen, maksupalveluissa käytettävien päätteiden ja laitteiden tarjoaminen ja ylläpitäminen;

- i) palvelut, jotka perustuvat välineisiin, joita voidaan käyttää tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen ainoastaan välineen myöntäjän käyttämissä tiloissa tai välineen myöntäjän kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen nojalla joko palveluntarjoajien rajatussa verkossa tai vain joitakin tavaroita ja palveluja varten;
- j) televiestintälaitteella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettavat maksutapahtumat, jos ostettavat tavarat tai palvelut toimitetaan televiestintälaitteeseen tai digitaaliseen tai tietotekniseen laitteeseen tai niitä käytetään kyseisten laitteiden kautta edellyttäen, että teleyritys tai digitaalista tai tietoteknistä palvelua hoitava yritys ei toimi pelkästään maksupalvelunkäyttäjän ja tavaroiden ja palveluiden toimittajan välittäjänä;
- k) maksupalveluntarjoajien välillä omaan lukuunsa sekä niiden edustajien tai sivukonttoreiden välillä niiden omaan lukuun toteutettavat maksupalvelut;
- l) maksutapahtumat emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä ilman että muu kuin samaan ryhmään kuuluva yritys toimii maksupalvelun välittäjänä yritysryhmään kuuluvien yritysten välillä.
- m) palveluntarjoajien palvelut käteisrahan nostamiseksi pankkiautomaateista, jotka toimivat sellaisen yhden tai useamman pankkikortin myöntäjän puolesta, joka ei ole maksutililtä rahaa nostavan asiakkaan kanssa tehdyn puitesopimuksen sopimuspuoli edellyttäen, että kyseiset palveluntarjoajat eivät hoida liitteessä lueteltuja muita maksupalveluja.

4 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

(1) 'kotijäsenvaltiolla' jotakin seuraavista:

- i) Poistetaan.

- ii) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajalla on sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - iii) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan pääkonttori sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
- (2) *'vastaanottavalla jäsenvaltiolla'* jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on sivukonttori tai edustaja taikka jossa se tarjoaa maksupalveluja;
- (2a) *'maksupalvelulla'* liitteessä lueteltua liiketoimintaa;
- (2b) *'maksulaitoksilla'* oikeushenkilöitä, joille on tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä;
- (2c) *'maksutapahtumalla'* maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- (3) *'maksujärjestelmällä'* varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;
- (3a) Poistetaan;
- (4) *'maksajalla'* joko luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin omistaja ja joka antaa luvan maksutoimeksiantoon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutapahtumaa koskevan toimeksiannon;
- (5) *'maksunsaajalla'* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;

- (5a) *'maksupalveluntarjoajalla'* tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan tämän direktiivin 21 artiklassa säädettyä poikkeusta;
- (6) *'maksupalvelunkäyttäjällä'* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- (6a) *"kuluttajalla"* luonnollista henkilöä, jonka tässä direktiivissä tarkoitetut maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinonsa tai ammattinsa harjoittamiseen;
- (6b) *'puitesopimuksella'* maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan yksittäisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen tulevaisuudessa ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot;
- (6c) *'rahansiirrolla'* maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista maksajan tai maksunsaajan nimissä yksinomaisena tarkoituksena siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle ja/tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja annetaan tämän käyttöön;
- (7) *'maksutilillä'* yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
- (7a) Poistetaan
- (8) *'varoilla'* seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivissä 2000/46/EY tarkoitettua sähköistä rahaa;

- (9) Poistetaan.
- (10) '*maksutoimeksiannolla*' maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa ohjetta toteuttaa maksutapahtuma;
- (11) '*arvopäivällä*' viiteajankohtaa, jota maksupalveluntarjoaja käyttää laskiessaan korkoa varoille, jotka veloitetaan maksutililtä tai maksetaan maksutilille;
- (12) '*viitekurssilla*' valuutanvaihdon yhteydessä laskennan perustana käytettävää vaihtokurssia, jonka maksupalveluntarjoaja on antanut käyttöön, tai joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä;
- (13) '*todentamisella*' menettelyä, jolla maksupalveluntarjoajan on mahdollista varmistaa tietyn maksuvälineen käyttö, sen yksilöllistetyt turvatekijät mukaan lukien;
- (14) '*viitekorolla*' sovellettavan koron laskennan perustana käytettävää korkoa, joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä, jonka molemmat maksupalvelusopimuksen osapuolet voivat tarkistaa;
- (15) '*yksilöllisellä tunnisteella*' maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjälle määrittämää kirjain-, numero- tai merkkiyhdistelmää, joka maksupalvelunkäyttäjän on esitettävä, jotta toinen maksutapahtumaan osallinen maksupalvelunkäyttäjä ja/tai tämän maksutili voidaan yksiselitteisesti määrittää;
- (16) '*edustajalla*' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksupalveluja maksulaitoksen puolesta;
- (17) '*maksuvälineellä*' yksilöllistettyä apuneuvoa ja/tai menettelyjä, joista maksupalvelunkäyttäjä ja maksupalveluntarjoaja ovat keskenään sopineet ja joita maksupalvelunkäyttäjä käyttää maksutoimeksiannon käynnistämiseen;

(17a) Poistetaan.

(18) *'etäviestintävälineellä'* välinettä, jota voidaan käyttää maksupalvelusopimuksen tekemiseen ilman, että maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä ovat samaan aikaan paikalla;

(19) *'pysyvällä välineellä'* välinettä, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi säilyttää itselleen henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;

(19a) *'mikroyrityksellä'* yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on suosituksen 2003/361/EY, sellaisena kuin se on 6 päivänä toukokuuta 2003 tehdyssä toisinnossa, liitteessä olevan I osaston 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;

(19b) Poistetaan.

(20) *'työpäivällä'* päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;

(21) *'suoraveloituksella'* maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja käynnistää maksutapahtuman maksajan maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen antaman suostumuksen mukaisesti;

- (22) '*sivukonttorilla*' liiketoimipaikkaa, joka ei ole pääkonttori ja joka on maksulaitoksen osa ja joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa;
- (23) '*ryhmällä*' yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde.

II OSASTO

Maksupalveluntarjoajat

1 luku

Maksulaitokset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

5 artikla

Toimilupahakemukset

Maksulaitostoimiluvan saamiseksi on kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esitettävä hakemus ja seuraavat asiakirjat:

- a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti, minkä tyyppistä maksupalvelua on tarkoitus tarjota;
- b) liiketoimintasuunnitelma, jossa on mukana kolmea ensimmäistä tilikautta koskeva ennakoitu talousarvio, joka osoittaa, että hakijan on mahdollista käyttää tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä toimiakseen asianmukaisesti;
- ba) todiste siitä, että maksulaitoksella on 5 b artiklassa mainittu alkupääoma;
- bb) 5 d artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen maksulaitosten osalta kuvaus toimenpiteistä, jotka on toteutettu maksupalvelunkäyttäjien varojen suojaamiseksi 5 d artiklan mukaisesti;

- c) kuvaus hakijan päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyistä ja sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpito menettelyt, jotka osoittavat, että nämä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt sekä valvontamekanismit ja -menettelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, järkevät ja riittävät;
- d) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuutensa;
- e) Poistetaan.
- f) kuvaus hakijan organisaatorakenteesta, johon sisältyy mahdollisesti kuvaus sivukonttoreiden ja edustajien aiotusta käytöstä ja kuvaus ulkoistamisjärjestelyistä sekä sen osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;
- fa) Poistetaan.
- g) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetun määräosuuden, ja näiden osuuksien koko sekä todisteet heidän sopivuudestaan ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito;
- h) Poistetaan.
- i) johtajien ja maksulaitoksen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden ja tarvittaessa maksulaitoksen maksupalvelutoiminnan johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat hyvämaineisia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja asianmukainen kokemus maksupalvelujen hoitamiseksi maksulaitoksen kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;

- ia) tarvittaessa direktiivissä 2006/43/EY määritellyn lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön nimi;
- j) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;
- k) pääkonttorin osoite.

Hakijan on annettava bb, c ja f alakohtaa sovellettaessa kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, joita se on toteuttanut tehdäkseen kaiken kohtuullisen maksupalvelunkäyttäjien etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalvelujen hoitamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

5a artikla

Omat varat

1. Maksulaitoksen omien varojen, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2006/48/EY 57–61, 63, 64 ja 66 artiklassa, on oltava vähintään yhtä suuret kuin 5 b ja 5 c artiklassa tarkoitetuista määristä suurempi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiin varoihin soveltuvien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan ryhmittymään kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoitusyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö. Tätä sovelletaan vastaavasti, jos maksulaitos on hybridiluonteinen ja harjoittaa muita kuin liitteessä mainittuja toimintoja.
3. Jos direktiivin 2006/48/EY 69 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla soveltamatta 5 c artiklaa maksulaitoksiin, jotka kuuluvat emoluottolaitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2006/48/EY nojalla.

5 b artikla
Alkupääoma

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b kohdassa määritellyt erät seuraavasti:

- a) jos maksulaitos harjoittaa ainoastaan liitteessä olevassa 7 kohdassa mainittua toimintaa, sen pääoman on oltava aina vähintään 20 000 euroa;
- b) jos maksulaitos harjoittaa mitä tahansa liitteessä olevassa 8 kohdassa mainittua toimintaa, sen pääoman on oltava aina vähintään 50 000 euroa;
- c) jos maksulaitos harjoittaa mitä tahansa liitteessä olevassa 1, 2, 3, 4 ja 5 kohdassa mainittua toimintaa, sen pääoman on oltava aina vähintään 125 000 euroa.

5 c artikla
Jatkuva pääoma

1. Sen estämättä, mitä 5 b artiklassa säädetään vähimmäispääomavaatimuksista, jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksulaitoksilla on aina omia varoja, jotka lasketaan jollain seuraavista kolmesta menetelmästä toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti tekemän valinnan mukaan:

Menetelmä A

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin 10 prosenttia sen edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tätä vaatimusta suhteessa maksulaitoksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävään muutokseen. Jos yritys on laskenta-ajankohtana harjoittanut liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, omia varoja koskevan vaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin 10 prosenttia sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

Menetelmä B

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien erien summa kerrottuna 2 kohdassa määritellyllä skaalauskerrotimeksi k ; maksujen määrä (PV) vastaa yhtä kahdestoistaosaa kyseisen maksulaitoksen edellisenä vuonna toteuttamien maksutapahtumien kokonaismäärästä:

- a) 4,0 prosenttia maksujen määrästä (PV) 5 miljoonaan euroon asti
plus
- b) 2,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa
plus
- c) 1 prosentti maksujen määrästä (PV), joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa
plus
- d) 0,5 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa
plus
- e) 0,25 prosenttia maksujen määrästä (PV), joka on yli 250 miljoonaa euroa.

Menetelmä C

Maksulaitoksen omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin a kohdassa määritelty relevantti indikaattori kerrottuna b kohdassa määritellyllä monistuskertoimella ja edelleen 2 kohdassa määritellyllä skaalauskerroimella:

a) Relevantti indikaattori on seuraavien tekijöiden summa:

- korkotuotot
- korkokulut
- saadut toimituspalkkiot ja maksut ja
- muut varsinaisen toiminnan tuotot.

Kukin tekijä sisällytetään summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna. Satunnaisia tuottoja ei oteta huomioon relevanttia indikaattoria laskettaessa. Kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamat kulut voivat pienentää relevanttia indikaattoria, jos kulut johtuvat yrityksestä, joka kuuluu tämän direktiivin mukaisen valvonnan piiriin. Relevantti indikaattori lasketaan 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehdyn viimeisen havainnon perusteella. Relevantti indikaattori on laskettava viimeksi kuluneelta tilikaudelta. Tuon menetelmän mukaisesti lasketun jatkuvan pääoman on kuitenkin oltava vähintään 80 prosenttia relevantin indikaattorin viimeiseltä kolmelta tilikaudelta lasketusta keskiarvosta. Jos tarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, voidaan käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

b) Monistuserroin on

- i) 10 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä 2,5 miljoonaan euroon asti,
- ii) 8 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 2,5 miljoonaa euroa mutta enintään 5 miljoonaa euroa,
- iii) 6 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 25 miljoonaa euroa,
- iv) 3 prosenttia relevantin indikaattorin määrästä, joka on yli 25 miljoonaa euroa mutta enintään 50 miljoonaa euroa,
- v) 1,5 prosenttia yli 50 miljoonan euron.

2. Menetelmissä B ja C käytettävä skaalauskerroin on

- a) 0,5, jos maksulaitos harjoittaa ainoastaan liitteessä olevassa 7 kohdassa mainittua toimintaa,
- b) 0,8, jos maksulaitos harjoittaa mitä tahansa liitteessä olevassa 8 kohdassa mainittua toimintaa,
- c) 1,0, jos maksulaitos harjoittaa mitä tahansa liitteessä olevassa 1, 2, 3, 4 ja 5 kohdassa mainittua toimintaa.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltaessaan toimivaltaiset viranomaiset voivat maksulaitoksen riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että maksulaitoksella on oltava määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että maksulaitoksella on määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 1 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.

5 d artikla

Suojaamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että maksulaitoksen, joka tarjoaa jotakin liitteessä lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista muuta liiketoimintaa, on suojattava maksupalvelunkäyttäjiltä tai toiselta maksupalveluntarjoajalta maksutapahtumien toteuttamista varten saadut varat seuraavasti:

Joko:

- a) niitä ei saa missään vaiheessa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien, joiden lukuun varoja säilytetään, varoihin, ja jos ne ovat yhä maksulaitoksen hallussa mutta niitä ei ole vielä suoritettu maksunsaajalle tai siirretty toiselle maksupalveluntarjoajalle varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä, ne on talletettava luottolaitoksessa olevalle erilliselle tilille tai sijoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrittelemään turvalliseen, likvidiin ja vähäriskiseen varallisuuteen;
- b) ne on suojattava jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksupalvelunkäyttäjien edun mukaisesti maksulaitoksen muiden velkojien saatavia vastaan, erityisesti maksukyvyttömyystapauksessa;

tai

niiden on kuuluttava sellaisen vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen piiriin, jonka on antanut vakuutusyhtiö tai luottolaitos, joka ei kuulu maksulaitoksen kanssa samaan ryhmään, ja jonka kattama summa vastaa summaa, joka olisi vakuutuksen tai muun vastaavan takauksen puuttuessa erotettu ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan.

2. Jos maksulaitoksen on 1 kohdan nojalla suojattava varoja ja jos 1 kohdassa tarkoitetuista varoista käytetään tietty osuus tulevia maksutapahtumia varten ja jäljellä oleva määrä käytetään muita kuin maksupalveluja varten, kyseiseen tulevia maksutapahtumia varten vastaanotettuun osuuteen sovelletaan myös 1 kohdan mukaisia velvoitteita. Jos kyseinen osuus on vaihtuva tai sitä ei tunneta ennakolta, jäsenvaltiot voivat antaa maksulaitoksille luvan soveltaa tätä kohtaa ottaen huomioon maksupalveluihin oletettavasti käytettävän suhteellisen osuuden edellyttäen, että suhteellinen osuus on kohtuudella arvioitavissa toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavien toteutumatietojen perusteella.
3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että myös maksulaitosten, jotka eivät harjoita muuta liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, on noudatettava 1 kohdassa säädettyjä suojaamista koskevia vaatimuksia.
4. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat myös rajoittaa tällaiset suojaamista koskevat vaatimukset koskemaan ainoastaan sellaisten maksupalvelunkäyttäjien varoja, joiden varat yksinään ylittävät 600 euron rajan.

6 artikla

Toimiluvan myöntäminen

- 1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka ovat muita kuin 1 artiklan 1 kohdan a–c ja da–db alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai oikeus- tai luonnollisia henkilöitä, joihin sovelletaan 21 artiklassa säädettyä poikkeusta, ja jotka aikovat tarjota maksupalveluja, hankkivat maksulaitostoimiluvan ennen maksupalvelujen tarjoamisen aloittamista. Toimilupa voidaan myöntää ainoastaan jäsenvaltiossa rekisteröityneelle oikeushenkilölle.

1. Toimilupa on myönnettävä, jos hakemukseen liittyvät tiedot ja todisteet täyttävät kaikki 5 artiklassa säädetyt vaatimukset ja jos hakemuksen tutkineet toimivaltaiset viranomaiset päätyvät myönteiseen kokonaisarvioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä kuulla tarvittaessa kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.
- 1a. Maksulaitoksella, jolla kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, on oltava pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka.
2. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, maksulaitoksella on maksupalvelutoimintaansa varten toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määriteltä yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on oltava kattavia ja suhteutettuja kyseessä olevan maksulaitoksen tarjoamien maksupalvelujen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.
- 2 -a. Jos maksulaitos tarjoaa jotakin liitteessä lueteltua maksupalvelua ja samanaikaisesti harjoittaa muuta liiketoimintaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että maksupalvelutoimintaa varten perustetaan erillinen yhteisö, jos maksulaitoksen muu kuin maksupalvelutoiminta heikentää tai uhkaa heikentää maksulaitoksen talouden vakautta tai toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.
- 2a. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos viranomainen ei, ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttunut edellä tarkoitettujen määräosuuksien omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.

- 2b. Jos maksulaitoksen ja muun luonnollisen tai oikeushenkilön välillä vallitsee direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 46 alakohdassa määritelty läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
- 2c. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan vain, jos maksulaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
3. Toimiluvan on oltava voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja sen on annettava kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuus tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä joko palvelujentarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella edellyttäen, että nämä palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.

7 artikla

Päätöksen tiedoksiantaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kolmen kuukauden kuluessa siitä kun se on saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot.

Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

7a artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan, ainoastaan jos laitos:

- a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa, tai
 - b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla, tai
 - c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä, tai
 - d) muodostaisi uhan maksujärjestelmän vakaudelle jatkamalla maksupalvelutoimintaansa; tai
 - e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.
2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava, ja siitä on ilmoitettava asianosaisille.
3. Tieto toimiluvan peruuttamisesta on julkistettava. Toimivaltainen viranomainen voi myös ilmoittaa siitä sidosryhmille.

8 artikla
Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on perustettava julkinen rekisteri kaikille toimiluvan saaneille maksulaitoksille ja niiden sivukonttoreille ja edustajille sekä kaikille luonnollisille ja oikeushenkilöille ja niiden sivukonttoreille ja edustajille, joille on myönnetty poikkeus 21 artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa mainituille laitoksille, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja. Ne on merkittävä kotijäsenvaltion rekisteriin.

Tässä rekisterissä on yksilöitävä maksupalvelut, joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen tai oikeushenkilö on rekisteröity. Toimiluvan saaneet maksulaitokset on lueteltava rekisterissä erillään niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka on rekisteröity 21 artiklan mukaisesti. Rekisterin on oltava julkinen, siihen on oltava suora online-pääsy, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

9 artikla

Toimiluvan säilyttäminen voimassa

Maksulaitoksen on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklan nojalla annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen.

9 a artikla

Tilinpäätös ja lakisääteinen tilintarkastus

1. Maksulaitoksiin sovelletaan soveltuvin osin neljättä neuvoston direktiiviä 78/660/ETY ja tapauksen mukaan seitsemättä neuvoston direktiiviä 83/349/ETY ja direktiiviä 86/635/ETY sekä asetusta (EY) N:o 1606/2002.
2. Direktiivissä 2006/43/EY tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tapauksen mukaan tilintarkastusyhteisön on tarkastettava maksulaitoksen tilinpäätös ja konsolidoitu tilinpäätös, ellei maksulaitosta ole vapautettu tästä direktiivin 78/660/ETY sekä tapauksen mukaan direktiivin 83/349/ETY ja direktiivin 96/635/ETY nojalla.

3. Jäsenvaltioiden on valvontaa varten vaadittava maksulaitosta toimittamaan liitteessä mainituista maksupalveluista ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toiminnasta erilliset kirjanpitoliedot, joista on laadittava tilintarkastuskertomus. Kertomuksen laativat tarvittaessa lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisö.
4. Direktiivin 2006/48/EY 53 artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin maksulaitosten lakisääteisiin tilintarkastajiin tai tilintarkastusyhteisöihin maksupalvelutoiminnan osalta.

10 artikla

Toiminta

1. Liitteessä esitettyjen maksupalvelujen tarjoamisen ohella maksulaitoksilla on oikeus:
 - a) poistettu
 - b) tarjota operatiivisia ja niihin läheisesti liittyviä oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteutumisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely;
 - c) käyttää maksujärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista;
 - d) harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ottaen huomioon yhteisön ja kansallinen lainsäädäntö.

2. Jos maksulaitokset tarjoavat 1 kohdan a alakohdan mukaisia maksupalveluja, niillä voi olla vain yksinomaan maksutapahtumiin käytettyjä maksutilejä. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tarjoamisen yhteydessä, eivät ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.
- 2a. Maksulaitokset voivat myöntää liitteessä olevissa 4, 5 tai 8 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvää luottoa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) luotto on toissijainen, ja se myönnetään yksinomaan maksutapahtuman toteuttamisen yhteydessä ja
 - b) sen estämättä, mitä luottokorttien avulla tarjottavaa luottoa koskevissa kansallisissa säännöissä määrätään, maksun yhteydessä myönnetty 6 artiklan 3 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti suoritettu luotto on maksettava takaisin lyhyessä ajassa, joka ei missään tapauksessa saa olla pidempi kuin 12 kuukautta ja
 - c) tällaista luottoa ei myönnetä varoista, jotka on vastaanotettu tai joita säilytetään maksutapahtuman toteuttamista varten, ja
 - d) maksulaitoksella on aina myönnetyn luoton kokonaismäärään nähden tarvittavat omat varat, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt.
- 2b. Maksulaitokset eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.
3. Poistettu.

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

11 artikla

Edustajien tai niiden yksiköiden käyttö, joille toimintaa on ulkoistettu

1. Jos maksulaitos aikoo tarjota maksupalveluja edustajan välityksellä, sen on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) edustajan nimi ja osoite;
 - b) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, joita edustajat käyttävät täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuudet;
 - c) Poistetaan.
 - d) maksupalvelujen tarjoamisessa käytettävien sivukonttoreiden johtajien ja hoidosta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia henkilöitä.
- 1a. Kun toimivaltaiset viranomaiset saavat 1 kohdan a–d alakohdan mukaiset tiedot, ne voivat lisätä edustajan 8 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin.
- 1b. Ennen edustajan lisäämistä rekisteriin toimivaltaiset viranomaiset voivat ryhtyä lisätoimiin niille toimitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot ovat virheellisiä.

- 1c. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tällaisten toimien jälkeen vakuuttuneita siitä, että niille 1 kohdan a–d alakohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat oikeita, ne kieltäytyvät lisäämästä edustajaa 8 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin.
- 1d. Jos maksulaitos haluaa harjoittaa toimintaa toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä edustajaa, sen on noudatettava 20 artiklassa esitettyjä menettelyjä. Ennen kuin edustaja voidaan rekisteröidä tämän artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan rekisteröidä edustaja ja otettava huomioon sen näkemys.
- 1e. Jos ehdotetun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perustellut syyt epäillä, että aiotun edustajan käytön tai sivukonttorin perustamisen yhteydessä toteutetaan tai on toteutettu tai yritetään toteuttaa tai on yritetty toteuttaa direktiivissä 2005/60/EY tarkoitettua rahanpesua tai terrorismin rahoitusta tai että tällaisen edustajan käyttö tai tällaisen sivukonttorin perustaminen saattaa lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaa, niiden on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat kieltäytyä rekisteröimästä sivukonttoria tai edustajaa tai voivat perua sivukonttorin tai edustajan rekisteröinnin, jos se on jo tehty.
2. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalvelujen operatiivisia toimintoja, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.
- Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentää olennaisesti yrityksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.

Toisen alakohdan soveltamiseksi operatiivista toimintoa on pidettävä tärkeänä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa häiritseisi tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti tässä osastossa esitetyt toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, taikka sen toiminnan tuloksellisuutta tai sen maksupalvelujen vakautta tai jatkuvuutta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksulaitokset ulkoistavat tärkeitä operatiivisia toimintoja, maksulaitokset noudattavat seuraavia ehtoja:

- a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;
 - b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiin ja velvollisuuksia niitä kohtaan ei saa muuttaa;
 - c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan tämän osaston mukaisesti ja pitääkseen sen, ei saa lieventää;
 - d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei saa poistaa tai muuttaa.
3. Maksulaitoksen on varmistettava, että edustajat tai sivukonttorit ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille toimivansa maksulaitoksen puolesta.

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

12 artikla

Korvausvastuu

1. Jos maksulaitokset tukeutuvat kolmansiin osapuoliin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet varmistaakseen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu työntekijöidensä, edustajiensa, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu.

13 artikla

Tietojen säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tätä osastoa sovellettaessa vähintään viisi vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista.

14 artikla

Pääkonttorin sijainti

Poistetaan.

3 JAKSO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VALVONTA

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tässä osastossa säädettyjä tehtäviä suorittavien maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä kansalliset keskuspankit mukaan lukien.
Toimivaltaisten viranomaisten on oltava sellaisia, että voidaan taata riippumattomuus talousalan organisaatioista ja välttää eturistiriitoja. Ensimmäistä alakohtaa rajoittamatta ne eivät saa olla maksulaitoksia, luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita eivätkä postisiirtoa hoitavia laitoksia.
Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.
3. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen asioissa, joita tämä osasto koskee, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sama koskee tapauksia, joissa tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta toimivaltaiset viranomaiset eivät ole luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia.
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.

5. Edellä oleva 1 kohta ei merkitse sitä, että toimivaltaisten viranomaisten edellytettäisiin valvovan muuta maksulaitosten liiketoimintaa kuin liitteessä mainittujen maksupalvelujen tarjoamista ja 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa lueteltua toimintaa.

16 artikla

Jatkuva valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia, riittäviä ja maksulaitokseen kohdistuvat riskit huomioon ottavia.
- Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännöksien noudattamista valvoessaan erityisesti:

- a) vaatia maksulaitosta toimittamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;
- b) tehdä tarkastuksia paikan päällä maksulaitoksessa, laitoksessa, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu tai maksulaitoksen vastuulla maksupalveluja tarjoavan edustajan luona tai niitä tarjoavassa sivukonttorissa;
- c) antaa suosituksia ja ohjeita ja tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä;
- d) Poistetaan.
- e) peruuttaa toimilupa tilapäisesti tai lopullisesti 7 a artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat, mikäli maksulaitos tai sen liiketoiminnassa tosiasiallista määräysvaltaa käyttävä rikkoo maksupalvelutoimintansa valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä rangaistusseuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten tai niiden syiden lopettamiseen, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä eikä rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.
3. Sen estämättä, mitä 5 a artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 a ja 5 b artiklassa vaaditaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetut toimet maksupalvelujen riittävän pääoman varmistamiseksi etenkin jos maksulaitoksen muut kuin maksupalvelut heikentävät tai uhkaavat heikentää maksulaitoksen talouden vakautta.

17 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun, rajoittamatta kuitenkin rikoslainsäädännön soveltamista.
2. Tämän direktiivin 19 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava tiukasti salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottaen huomioon soveltuvien osin direktiivin 2006/48/EY 44–52 artiklan säännökset.

18 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.
2. Ensimmäistä kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

19 artikla

Tietojenvaihto

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
2. Lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:
 - a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta;
 - b) Euroopan keskuspankki ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja katteensiirtojärjestelmien valvonnasta;

- c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin, direktiivin 95/46/EY, direktiivin 2005/60/EY ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön, kuten yksilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä sekä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen sovellettavan lainsäädännön, nojalla.

20 artikla

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Toimiluvan saaneen maksulaitoksen, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluja jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.
Saatuaan ilmoituksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa maksulaitoksen nimi ja osoite, niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta, maksulaitoksen organisaatorakenne sekä minkälaisia maksupalveluja maksulaitos aikoo vastaanottavan jäsenvaltion alueella tarjota.
2. Jotta kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi suorittaa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan, maksulaitoksen vastuulla olevan sivukonttorin, edustajan tai ulkoistetun yksikön valvontaa ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään 16 artiklassa, sen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun yhteistyön puitteissa ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa suorittaa tutkimuksia paikan päällä viimeksi mainitun alueella.
Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi delegoida kyseisessä laitoksessa paikan päällä suoritettavien tutkimusten tekemisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kummankin viranomaisen niin halutessa.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät ja/tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos kyseessä on säännösten rikkominen tai epäilty rikkominen, johon sivukonttori, edustaja tai ulkoistettu yksikkö on syylistynyt. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaisen tärkeät tiedot.
- 4a. Edellä esitetty ei vaikuta direktiivin 2005/60/EY ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006, erityisesti direktiivin 2005/60/EY 37 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 15 artiklan 3 kohdan mukaiseen toimivaltaisten viranomaisten velvoitteeseen valvoa kyseisessä direktiivissä ja kyseisessä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamista.

4 JAKSO

POIKKEUS

21 artikla

Ehdot

1. Sen estämättä, mitä 8 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1–3 jaksossa säädettyjä menettelyjä ja edellytyksiä 15 artiklaa ja 17–19 artiklaa lukuun ottamatta sekä sallia luonnollisten tai oikeushenkilöiden merkitsemisen 8 artiklan nojalla perustettuun rekisteriin, jos:
 - (a) kyseisen henkilön sekä tämän edustajan, josta henkilö ottaa täyden vastuun, maksutapahtumien kokonaismäärä kahdentoista edeltävän kuukauden aikana on keskimäärin enintään kolme miljoonaa euroa kuukaudessa; tätä vaatimusta arvioidaan hänen liiketoimintasuunnitelmansa mukaisen maksutapahtumien kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamistaja jos
 - b) yhtäkään liiketoiminnan valvontaan tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.
- 1b. Luonnolliselta tai oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity tämän artiklan mukaisesti, on edellytettävä, että sen pääkonttori tai asuinpaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina. Niihin ei kuitenkaan sovelleta 6 artiklan 3 kohtaa ja 20 artiklaa.

- 2a. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän artiklan mukaisesti rekisteröidyt luonnolliset tai oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain yhtä 10 artiklassa luetelluista toiminnoista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos tämän artiklan ehdot eivät enää täyty, henkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
4. Tätä poikkeusta ei sovelleta direktiivissä 2005/60/EY vahvistettuihin säännöksiin eikä kansallisiin rahanpesun torjuntaa koskeviin säännöksiin.

22 artikla

Ilmoittaminen

Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 21 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn ajankohtaan mennessä ja myöhemmistä muutoksista välittömästi. Lisäksi sen on ilmoitettava komissiolle kyseisten luonnollisten ja oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maksutapahtumien kokonaismäärä kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.

2 luku

Yhteiset säännökset

23 artikla

Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat sellaisten toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, pääsyä maksujärjestelmiin ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen määrättyiltä riskeiltä, kuten selvitysriskiltä, operatiiviselta riskiltä ja liiketoimintariskiltä suojautumiseksi ja maksujärjestelmän taloudellisen ja operatiivisen vakauden suojaamiseksi.
Maksujärjestelmät eivät saa asettaa maksupalveluntarjoajille, maksupalvelunkäyttäjille tai muille maksujärjestelmille:
 - a) sääntöjä, jotka rajoittavat tehokasta osallistumista muihin maksujärjestelmiin;
 - b) sääntöä, jolla asetetaan toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat tai rekisteröidyt maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvollisuuksien ja osallistujien valtuuksien suhteen;
 - c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.
2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta:
 - a) direktiivin 98/26/EY nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin;
 - b) maksujärjestelmiin, jotka koostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat ryhmään, joka koostuu pääomasidonnaisista yksiköistä, joissa yhdellä kyseisistä toisiinsa sidonnaisista yksiköistä on tosiasiallinen valta muihin sidonnaisiin yksiköihin nähden;

- c) maksujärjestelmiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
- yksi maksupalveluntarjoaja (joko yksittäisenä yksikkönä tai ryhmänä) toimii tai voi toimia sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajana ja vastaa yksin järjestelmän hoidosta; ja
 - jos kyseinen yksi maksupalveluntarjoaja (joko yksittäisenä yksikkönä tai ryhmänä) antaa muille maksupalveluntarjoajille luvan osallistua järjestelmään, viimeksi mainituilla ei ole oikeutta neuvotella keskenään maksujärjestelmää koskevista palkkioista, vaikka ne voivat hinnoitella itse maksajia ja maksunsaajia koskevat palvelunsa.

23 a artikla

Maksupalvelujen tarjoamisen kieltäminen muilta kuin maksupalveluntarjoajilta

Jäsenvaltioiden on kiellettävä liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoaminen luonnollisilta tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole maksupalveluntarjoajia ja joita ei ole nimenomaisesti suljettu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

III OSASTO

Maksupalveluehtojen läpinäkyvyys ja tiedonantovaatimukset

-1 luku

Yleiset säännöt

23 b artikla

Soveltamisala

1. Tämän direktiivin III osastoa sovelletaan yksittäisiin maksutapahtumiin, puitesopimuksiin ja niillä säänneltyihin maksutapahtumiin. Osapuolet voivat sopia, että sitä ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
3. Tämä direktiivi ei rajoita niiden kansallisten toimenpiteiden soveltamista, joilla kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettu direktiivi 87/102/EY pannaan täytäntöön. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita muun asiaa koskevan, sellaisen yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä, yhteisön lainsäädännön mukaisiin kulutusluottojen myöntämisedellytyksiin liittyviä seikkoja.

23 c artikla

Yhteisön lainsäädännön muut säännökset

Tämän osaston säännökset eivät rajoita yhteisön lainsäädäntöä, joka sisältää ennakolta annettavia tietoja koskevia lisävaatimuksia.

Jos kuitenkin voidaan soveltaa myös kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annettua direktiiviä 2002/65/EY, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietoja koskevat säännökset, 2 kohdan c-g alakohtaa, 3 kohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa lukuunottamatta korvataan tämän direktiivin 25, 26, 30 ja 31 artiklalla.

23 d artikla

Tiedoista veloittettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta.
2. Maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sopia lisätietoja tai useammin annettuja tietoja tai tietojen toimittamista muulla kuin puitesopimuksessa määrätyllä tavalla koskevista maksuista.
3. Jos maksupalveluntarjoaja saa veloittaa kuluja tietojen toimittamisesta 2 kohdan mukaisesti, niiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan tosiasiallisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

23 e artikla

Tietoja koskeva todistustaakka

Jäsenvaltiot voivat säätää, että todistustaakka on maksupalveluntarjoajalla sen osoittamiseksi, että tämä on noudattanut tässä osastossa säädettyjä tiedonantovaatimuksia.

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan liittyvät pelkästään yksittäisiin maksutapahtumiin, joiden arvo on enintään 30 euroa, tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin tallennettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa:
 - a) poiketen 30, 31 ja 35 artiklan säännöksistä maksupalveluntarjoajan on annettava maksajalle tiedot vain maksupalvelun tärkeimmistä ominaisuuksista, mukaan lukien maksuvälineen käyttötapa, vastuu, perityt kulut ja muut perustellun päätöksen tekemisen kannalta olennaiset tiedot sekä tieto siitä, missä muut 31 artiklassa vaaditut tiedot ovat helposti saatavilla;
 - aa) voidaan sopia 33 artiklan säännöksistä poiketen, että maksupalveluntarjoajaa ei vaadita ehdottamaan sopimusehtojen muutoksia 30 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla;
 - b) voidaan sopia 36 ja 37 artiklan säännöksistä poiketen, että maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen:
 - i) maksupalveluntarjoajan on annettava tai asetettava saataville vain viite, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi yksilöidä maksutapahtuman, maksun summan ja veloitetut kulut ja/tai, jos on toteutettu useita samanlaisia maksutapahtumia samalle maksunsaajalle, vain tiedot näiden maksutapahtumien kokonaissummasta ja -kuluista;

- ii) maksupalveluntarjoajaa ei vaadita antamaan tai asettamaan saataville i alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai jos maksupalveluntarjoajalla ei muuten ole teknisistä syistä mahdollisuutta antaa niitä. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin annettava maksajalle mahdollisuus todentaa tallennettujen varojen summa.

2. Poistetaan

3. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pelkästään kansallisten maksutapahtumien osalta pienentää 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ne voivat korottaa määriä ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta 500 euroon asti.

4. Poistetaan

1 luku

Yksittäiset maksutapahtumat

24 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan yksittäisiin maksutapahtumiin, joita ei säännellä puitesopimuksella.
2. Jos puitesopimuksella säännellyllä maksuvälineellä toimitetaan yksittäistä maksutapahtumaa koskeva maksutoimeksianto, maksupalveluntarjoajan ei tarvitse toimittaa tai asettaa saataville tietoja, jotka maksupalvelunkäyttäjä on jo saanut toisen maksupalveluntarjoajan kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella tai jotka annetaan hänelle kyseisen puitesopimuksen mukaisesti.

25 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin yksittäistä maksua koskeva palvelusopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville 26 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot. Maksupalveluntarjoajan on annettava tiedot ja ehdot maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Ne on laadittava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.

2. Jos yksittäistä maksua koskeva palvelusopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaisen etäviestintävälineen avulla, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä 1 kohdan mukainen velvollisuutensa välittömästi tapahtuman toteuttamisen jälkeen.
3. Edellä 1 kohdan mukaiset velvollisuudet voidaan täyttää myös antamalla yksittäistä maksua koskeva palvelusopimusluonnos tai maksutoimeksiantoluonnos sekä 26 artiklan mukaiset tiedot.

26 artikla

Tiedot ja ehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tai maksupalvelunkäyttäjän saataville asetetaan seuraavat tiedot ja ehdot:
 - a) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteiden määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
 - b) tarjottavan maksupalvelun toteuttamisen enimmäisaika;
 - c) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalleen sekä tarvittaessa kulujen summien erittely;
 - ca) tarvittaessa todellinen tai viitekurssi, jota maksutapahtumaan sovelletaan;
2. Jäljempänä 31 artiklassa mainitut muut merkittävät tiedot on tarvittaessa asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville.

27 artikla

Maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen maksajalle annettavat tiedot

Maksajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettava maksajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 25 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
- b) maksutapahtuman summa maksutoimeksiannossa käytetyssä valuutassa;
- ba) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen summa, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen summien erittely;
- c) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi tai sellainen viite, jos se eroaa 26 artiklan 1 kohdan c a alakohdassa säädetystä kurssista ja maksutapahtuman summa tämän valuutanvaihdon jälkeen;
- d) maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.

28 artikla

Maksunsaajalle maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettavat tiedot

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 25 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksunsaajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- b) maksutapahtuman summa valuutassa, jossa varat ovat maksunsaajan käytettävissä;
- c) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen summa, jotka maksunsaajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen summien erittely;
- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa ennen tätä valuutanvaihtoa;
- e) tilillepanon arvopäivä.

2 luku

Puitesopimukset

29 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan maksutapahtumiin, joita säännellään puitesopimuksella.

30 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvissä ajoin ennen kuin puitesopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on annettava maksupalvelunkäyttäjälle 31 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Ne on laadittava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos puitesopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaisen etäviestintävälineen avulla, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukaiset velvollisuutensa välittömästi puitesopimuksen tekemisen jälkeen.
3. Edellä olevan 1 kohdan velvollisuudet voidaan myös täyttää toimittamalla kopio puitesopimusluonnoksesta, johon sisältyvät 31 artiklan mukaiset tiedot.

31 artikla
Tiedot ja ehdot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan seuraavat tiedot ja ehdot:

(1) maksupalveluntarjoaja

- a) maksupalveluntarjoajan nimi, pääkonttorin osoite ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen sivukonttorin tai edustajan osoite, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksupalveluntarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle;
- b) Poistettu
- c) yksityiskohtaiset tiedot asianmukaisesta valvontaviranomaisesta ja 8 artiklassa määritellystä rekisteristä tai mahdollisesta muusta asianmukaisesta maksupalveluntarjoajan toimilupaa koskevasta julkisesta rekisteristä ja rekisterinumero tai vastaava kyseisessä rekisterissä käytetty tunnus;
- d) Poistettu;

(2) maksupalvelun käyttö

- a) kuvaus tarjottavan maksupalvelun tärkeimmistä ominaisuuksista;
- b) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteiden määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
- c) maksutapahtuman toteuttamista varten toimitettavan suostumuksen ja tällaisen suostumuksen peruuttamisen muoto ja menettely 41 ja 56 artiklan mukaisesti;

- d) maininta 54 artiklan 1 kohdassa määritellystä maksutoimeksiannon vastaanottamisajankohdasta ja maksupalveluntarjoajan mahdollisesti vahvistamasta määräajasta;
- e) tarjottavien maksupalvelujen toteuttamisen enimmäisaika;
- f) onko mahdollisuus sopia jäljempänä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksuvälineen käyttörajoista;

(3) *kulut, korot ja vaihtokurssit*

- a) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalle, ja tarvittaessa kulujen summien erittely;
- b) tarvittaessa sovellettava korko ja vaihtokurssi tai, jos on tarkoitus käyttää viitekorkoa ja -kurssia, todellisen koron laskentamenetelmä ja viitekoron tai -kurssin määrittäminen ja indeksi tai perusta;
- c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitekoron tai -kurssin muutosten välitön soveltaminen ja muutoksiin liittyvät tiedonantovaatimukset, jos näin on sovittu;

(4) *viestintä*

- a) tarvittaessa osapuolten sopimat tämän direktiivin mukaisten tietojen tai ilmoitusten välittämiseen käytettävät viestintävälineet, mukaan lukien maksupalvelunkäyttäjän laitteita koskevat tekniset vaatimukset;
- b) millä tavoin ja miten usein tässä direktiivissä säädetyt tiedot on annettava tai asetettava saataville;

- c) kieli (kielet), jolla (joilla) puitesopimus laaditaan ja sopimussuhteen aikainen viestintä hoidetaan;
- d) maksupalvelunkäyttäjän oikeus saada 32 artiklan mukaisesti puitesopimusta koskevat sopimusehdot sekä muut tiedot ja ehdot;

(5) *turva- ja oikaisutoimenpiteet*

- a) tarvittaessa kuvaus toimista, jotka maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava pitääkseen maksuvälineen turvassa sekä selvitys siitä, miten 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus maksupalveluntarjoajalle tehdään;
- b) maksupalveluntarjoajan edellytykset pidättää 43 artiklan mukaisesti itsellään oikeus sulkea maksuväline, jos näin on sovittu;
- c) 50 artiklassa tarkoitettu maksajan vastuu, mukaan lukien asianmukaista summaa koskevat tiedot;
- d) miten ja missä ajassa maksupalvelunkäyttäjän on 47 a artiklan mukaisesti ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle luvattomasta tai epäasianmukaisesta maksutapahtumasta, sekä 49 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu luvattomista maksutapahtumista;
- e) maksupalveluntarjoajan vastuu maksutapahtumien toteuttamisesta 67 artiklan mukaisesti;
- f) palautuksen edellytykset 52 ja 53 artiklan mukaisesti;

(6) puitesopimuksen muutokset ja irtisanominen

- a) jos näin on sovittu, tieto siitä, että maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen 33 artiklan mukaiset ehtojen muutokset, ellei hän ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, että ei niitä hyväksy;
- b) sopimuksen kesto;
- c) maksupalvelunkäyttäjän oikeus irtisanoa puitesopimus ja mitkä tahansa muut tähän oikeuteen liittyvät sopimukset 33 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan mukaisesti;

(7) oikeussuojan osalta

- a) puitesopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;
- b) valitusmenettelyt ja tuomioistuinten ulkopuoliset muutoksenhakumenettelyt, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjän käytettävissä IV osaston 4 luvun mukaisesti.

32 artikla

Puitesopimusta koskevien tietojen ja sopimusehtojen saatavuus

Maksupalvelunkäyttäjällä on milloin tahansa sopimussuhteen aikana oikeus saada pyynnöstä puitesopimuksen sopimusehdot sekä 31 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.

33 artikla

Sopimusehtojen muutokset

1. Maksupalveluntarjoajan on ehdotettava muutokset puitesopimukseen sekä 31 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja ehtoihin samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa ja vähintään kaksi kuukautta ennen niiden ehdotettua soveltamispäivää.

Maksupalveluntarjoajan on tarvittaessa 31 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että tämän katsotaan hyväksyneen ehtojen muutokset, jos hän ei ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, että ei niitä hyväksy. Tässä tapauksessa maksupalveluntarjoajan on mainittava, että maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus irtisanoa puitesopimus välittömästi ja maksutta muutosten ehdotettuun soveltamispäivään mennessä.

2. Korkoja tai vaihtokursseja koskevia muutoksia voidaan soveltaa välittömästi ja ilmoittamatta edellyttäen, että tällaisesta oikeudesta on sovittu puitesopimuksessa ja että muutokset perustuvat viitekorkoon tai -kursseihin, joista on sovittu 31 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava mahdollisista koron muutoksista heti kun mahdollista samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa, elleivät osapuolet ole sopineet, että tiedot toimitetaan tai asetetaan saataville tietyin määraajoin tai tavoin. Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia, jotka ovat edullisempia maksupalvelunkäyttäjille, voidaan kuitenkin soveltaa ilmoittamatta.
3. Maksutapahtumissa käytettyjen korkojen tai vaihtokurssien muutokset toteutetaan tai lasketaan neutraalilla ja muita maksupalvelunkäyttäjiä syrjimättömällä tavalla.

34 artikla
Sopimuksen irtisanominen

1. Maksupalvelunkäyttäjä voi irtisanoa puitesopimuksen milloin tahansa, elleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika saa olla enintään kuukauden pituinen.
 - 1a. Yli kahdeksitoista kuukaudeksi tehdyn tai toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen irtisanomisesta ei saa aiheutua kuluja maksupalvelunkäyttäjälle kahdentoista kuukauden jälkeen. Muutoin sopimuksen irtisanomisesta aiheutuvien kulujen on oltava kohtuulliset ja kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.
 - 1b. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen soveltaen vähintään kahden kuukauden irtisanomisaikaa samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa.
2. Maksupalveluista säännöllisesti veloittavat kulut suhteutetaan ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän suorittamaa sopimuksen irtisanomista edeltävään aikaan. Jos kuluja maksetaan ennakolta, ne on maksettava takaisin suhteellisesti sopimuksen irtisanomisen jälkeiseltä ajalta.
 - 2a. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden lakeihin ja säännöksiin, jotka koskevat osapuolen oikeuksia julistaa puitesopimus mitättömäksi tai pätemättömäksi.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa suotuisampia säännöksiä maksupalvelunkäyttäjien osalta.

35 artikla

Ennen yksittäisen maksutapahtuman toteuttamista annettavat tiedot

Jos on kyseessä puitesopimukseen perustuva maksajan toteuttama yksittäinen maksutapahtuma, maksupalveluntarjoajan on maksajan pyynnöstä annettava kyseisen maksutapahtuman osalta täsmällinen tieto toteuttamisen enimmäisajasta sekä kuluista, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen summien erittely.

36 artikla

Maksajalle yksittäisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Maksajan maksupalveluntarjoajan on sen jälkeen kun yksittäisen maksutapahtuman summa on veloitettu maksajan tililtä tai, jos maksaja ei käytä maksutiliä maksutoimeksiannon vastaanotettuaan, ilmoitettava viipymättä maksajalle jäljempänä mainitut tiedot siten kuin 30 artiklan 1 kohdassa säädetään:
 - a) viite, jonka avulla maksajan on mahdollista yksilöidä kukin maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
 - b) maksutapahtuman summa valuutassa, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan tai valuutassa, jota käytetään maksutoimeksiannossa;
 - c) tarvittaessa maksutapahtumaa koskevien kulujen summa ja niiden erittely tai korkojen summa, joka maksajan on suoritettava;
 - d) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa tämän valuutan muuntamisen jälkeen;
 - e) tililtäoton arvopäivä tai maksutoimeksiannon vastaanottopäivä.

2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksaja voi tallentaa ja jäljentää tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoaja antaa tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja.

37 artikla

Maksunsaajalle yksittäisistä maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on yksittäisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle viipymättä jäljempänä mainitut tiedot siten kuin 30 artiklan 1 kohdassa säädetään:
 - a) viite, jonka avulla maksunsaajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma ja tarvittaessa maksaja sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
 - b) poistettu
 - c) maksutapahtuman summa valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
 - d) tarvittaessa maksutapahtumaa koskevien kulujen summa ja niiden erittely tai korko, joka maksajan on suoritettava;
 - e) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa ennen tätä valuutan muuntamista;

- f) tilillepanon arvopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville vähintään kerran kuukaudessa säännöllisesti ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja jäljentää tiedot uudelleen muuttumattomina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että maksupalveluntarjoaja antaa tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja.

38 artikla

Mikromaksut

Poistettu.

3 luku

Yhteiset säännökset

39 artikla

Maksutapahtuman valuutta ja valuutan muuntaminen

1. Maksut on toteutettava valuuttana, josta osapuolet ovat sopineet.
2. Jos valuutan muuntamispalvelua tarjotaan ennen maksutapahtuman käynnistämistä ja jos kyseistä valuutan muuntamispalvelua tarjotaan myyntipaikassa tai tarjoaja on maksunsaaja, osapuolen, joka tarjoaa valuutan muuntamispalvelua maksajalle, on ilmoitettava tälle kaikki kulut sekä maksun muuntamisessa käytettävä vaihtokurssi.
Maksajalta on saatava suostumus siihen, että valuutan muuntamispalvelu suoritetaan tällä tavoin.

40 artikla

Tiedot lisäkuluista tai alennuksista

1. Jos maksunsaaja pyytää maksua tai tarjoaa alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä, maksunsaajan on ilmoitettava maksajalle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.
2. Jos maksupalveluntarjoaja tai kolmas osapuoli pyytää maksua tietyn maksuvälineen käytöstä, maksupalveluntarjoajan tai kolmannen osapuolen on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

IV OSASTO

Oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät maksupalvelujen tarjoamiseen ja käyttöön

1 luku

Yhteiset säännökset

40 b artikla

Soveltamisala

1. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, osapuolet voivat sopia, että 40 c artiklan 1 kohtaa, 41 artiklan 3 kohtaa sekä 48, 50, 52, 53, 56 ja 67 artiklaa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain. Osapuolet voivat myös sopia muusta kuin 47 a artiklassa säädetystä määräajasta.
- 1a. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 75 artiklaa ei sovelleta, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin.
3. Tämä direktiivi ei rajoita niiden kansallisten toimenpiteiden soveltamista, joilla kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettu direktiivi 87/102/EY pannaan täytäntöön. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita muun asiaa koskevan, sellaisen yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista, joka koskee tässä direktiivissä yhdenmukaistamatta jääneitä, yhteisön lainsäädännön mukaisiin kulutusluottojen myöntämisedellytyksiin liittyviä seikkoja.

40 c artikla

Veloitettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen ilmoitusvelvoitteiden noudattamisesta tai oikaisu- ja varotoimenpiteistä, ellei 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklan 3 kohdassa tai 66 artiklan 2 kohdassa toisin mainita. Maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan on sovittava kuluista, joiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan todellisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.
2. Jos maksutapahtumaan ei sisälly valuutan muuntamista, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sekä maksunsaaja että maksaja maksavat kukin oman maksupalveluntarjoajansa veloittamat kulut.
3. Maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tai tarjoamasta alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin evätä oikeuden vaatia maksua tai rajoittaa sitä, kun otetaan huomioon, että kilpailua ja tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä on edistettävä.

40 d artikla

Pienmaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan liittyvät pelkästään yksittäisiin, enintään 30 euron arvoisiin maksutapahtumiin, tai joiden käyttöraja on 150 euroa tai joihin tallennettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa, maksupalveluntarjoaja voi sopia maksupalvelunkäyttäjiensä kanssa seuraavaa:
 - a) 46 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 47 artiklan 1 kohdan c ja ca alakohtaa sekä 50 artiklan 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä ei voida jäädyyttää tai jos sen käytön jatkamista ei voida estää;

- b) 48 ja 49 artiklaa sekä 50 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai maksupalveluntarjoaja ei voi muista, maksuvälineeseen olennaisesti liittyvistä syistä osoittaa, että maksutapahtuma oli luvallinen;
- c) 55 artiklan 1 kohdasta poiketen maksupalveluntarjoajaa ei velvoiteta ilmoittamaan maksupalvelunkäyttäjälle maksutoimeksiannosta kieltäytymisestä, jos toteuttamatta jättäminen ilmenee asiayhteydestä;
- d) 56 artiklasta poiketen maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai hänen sitä koskeva suostumuksensa on toimitettu maksunsaajalle;
- e) 60 ja 62 artiklasta poiketen sovelletaan muita toteuttamisaikoja.

2. Poistettu.

3. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pelkästään kansallisten maksutapahtumien osalta pienentää 1 kohdassa tarkoitettuja määriä tai kaksinkertaistaa ne. Ne voivat korottaa määriä ennalta maksettujen maksuvälineiden osalta 500 euroon asti.

4. Jäljempänä 49 ja 50 artiklaa sovelletaan myös direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan, ellei maksajan maksupalveluntarjoajalla ole mahdollisuutta jäädättää tiliä tai välinettä. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän poikkeuksen soveltamisen tietyn arvoisiin tileihin tai välineisiin.

1 luku

Maksutapahtumien hyväksyminen

41 artikla

Suostumus ja suostumuksen peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään luvallisena ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutoimeksiantoon. Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen maksutapahtuman toteuttamista tai sen jälkeen, jos maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat niin sopineet.
2. Maksutapahtuman tai useiden maksutapahtumien suorittamista koskeva suostumus on annettava muodossa, josta maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat sopineet. Jos tällaista suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä luvattomana.
3. Maksaja voi milloin tahansa peruuttaa suostumuksensa, kuitenkin viimeistään 56 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuusajankohtaan mennessä. Samalla tavalla voidaan peruuttaa useita maksutapahtumia koskeva suostumus, jolloin tulevia maksutapahtumia pidetään luvattomina.
4. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa on sovittava menetelmästä, jolla suostumus välitetään.

42 artikla

Suostumuksen välittäminen

Poistettu.

43 artikla

Maksuvälineen käyttöraajat

1. Jos suostumuksen välittämiseen käytetään erityistä maksuvälinettä, maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia maksupalvelujen käyttörajoista.
2. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi pidättää itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö objektiivisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät maksuvälineen turvallisuuteen, maksuvälineen luvaton tai petollista käyttöä koskevaan epäilyyn tai jos kyseessä on maksuväline, johon on liitetty luottolimiitti, huomattavasti kohonneeseen riskiin siitä, että maksaja ei mahdollisesti kykene täyttämään maksuvelvoitettaan.
3. Tällöin maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle sovitulla tavalla maksuvälineen käytön estämisestä ja sen syistä mahdollisuuksien mukaan ennen maksuvälineen käytön estämistä ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, ellei tällainen tieto vaaranna objektiivisesti perusteltuja turvallisuussyitä tai ole muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä kielletty.
4. Maksupalveluntarjoajan on vapautettava maksuvälineen käyttö tai korvattava maksuväline uudella maksuvälineellä sen jälkeen kun ei ole enää syytä estää maksuvälineen käyttöä.

44 artikla

Tietojen säilyttäminen

Poistettu.

45 artikla

Luvattomat maksutapahtumat ja suostumuksen peruuttaminen

Poistettu.

46 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalvelunkäyttäjän velvollisuudet

1. Maksuvälineen käyttöön oikeutetun maksupalvelunkäyttäjän velvollisuus on
 - a) käyttää maksuvälinettä sen myöntämistä ja käyttöä koskevia ehtoja noudattaen;
 - b) saatuaan tietää maksuvälineen katoamisesta, varkaudesta tai joutumisesta väärin käsiin taikka sen luvattomasta käytöstä ilmoittaa maksupalveluntarjoajalle tai tämän ilmoittamalle taholle asiasta viipymättä.
2. Maksupalvelunkäyttäjän on a alakohtaa sovellettaessa heti maksuvälineen saatuaan erityisesti toteutettava kaikki kohtuulliset toimet huolehtiakseen maksuvälineen yksilöllistettyjen turvatekijöiden säilymisestä.

47 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalveluntarjoajan velvollisuudet

1. Maksuvälineen myöntävän maksupalveluntarjoajan velvollisuus on

- a) varmistaa, että muut kuin maksuvälineen käyttöön oikeutettu maksupalvelunkäyttäjä eivät pääse maksuvälineen yksilöllistettyihin turvatekijöihin käsiksi sanotun kuitenkaan rajoittamatta 46 artiklassa tarkoitettuja maksupalvelunkäyttäjän velvollisuuksia;
 - b) oltava lähettämättä sellaista maksuvälinettä, jota ei ole tilattu, ellei ole kyse siitä, että on korvattava maksupalvelunkäyttäjälle jo annettu maksuväline;
 - c) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjällä on aina käytettävissään asianmukaiset keinot tehdä 46 kohdan 1 kohdan b alakohdan mukainen ilmoitus tai pyytää maksuvälineen käytön vapauttamista 43 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Maksupalveluntarjoajan on pyynnöstä annettava maksupalvelunkäyttäjälle keinot osoittaa 18 kuukauden ajan ilmoituksesta tehneensä kyseisen ilmoituksen;
 - ca) estää maksuvälineen käyttö sen jälkeen, kun 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehty.
- 2a. Maksupalveluntarjoajan on kannettava maksuvälineen lähettämisestä maksajalle tai maksuvälineen yksilöllistettyjen turvatekijöiden lähettämisestä aiheutuva riski.

47a artikla

Luvattomia tai epäasianmukaisesti toteutettuja maksutapahtumia koskevat ilmoitukset

Maksupalvelunkäyttäjän on saatava maksupalveluntarjoajalta oikaisu vain siinä tapauksessa, että hän ilmoittaa maksupalveluntarjoajalleen havainneensa luvattomia tai epäasianmukaisesti toteutettuja, muun muassa 67 artiklassa tarkoitettuun vaatimukseen oikeuden antavia maksutapahtumia viipymättä tai viimeistään 13 kuukauden kuluessa veloituspäivästä, ellei maksupalveluntarjoaja ole tarvittaessa antanut tietoja tai asettanut niitä saataville III osaston mukaisesti.

48 artikla

Maksutapahtumien todentamista ja toteuttamista koskevat todisteet

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksupalvelunkäyttäjän kiistäessä hyväksyneensä toteutuneen maksutapahtuman tai väittäessä, ettei maksutapahtuma ollut asianmukaisesti toteutettu, hänen maksupalveluntarjoajansa on todistettava, että maksutapahtuma oli todennettu, oikein tallennettu ja tilitetty eikä siihen ollut vaikuttanut tekninen vika tai muu häiriö.
2. Poistettu.
3. Jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutuneen maksutapahtuman, se että maksupalveluntarjoaja on kirjannut maksuvälineen käytön, ei välttämättä sinänsä riitä osoittamaan, että maksaja olisi hyväksynyt maksutapahtuman tai että maksaja olisi toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti tai vakavasti yhtä tai useampaa 46 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan.
4. Poistettu.

49 artikla

Maksupalveluntarjoajan vastuu luvattomista maksutapahtumista

1. Jäsenvaltioiden on 47 a artiklan soveltamista rajoittamatta varmistettava, että jos maksutapahtuma on toteutettu luvattomasti, maksajan maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle kyseisen maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitetulle maksutilille määrän, joka tilillä olisi ollut, ellei luvaton maksutapahtuma olisi toteutunut.
2. Mahdollinen muu rahallinen korvaus voidaan määrittää maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

50 artikla

Maksajan vastuu maksuvälineen luvattomasta käytöstä

1. Poiketen siitä, mitä 49 artiklassa säädetään, maksaja on enintään 150 euroon saakka vastuussa kaikkiin luvattomiin maksutapahtumiin liittyvistä tappioista, jotka aiheutuvat kadonneen tai varastetun maksuvälineen käytöstä tai, ellei maksaja ole kyennyt huolehtimaan yksilöllisten turvatekijöiden säilymisestä, maksuvälineen joutumisesta väriin käsiin.
2. Maksajan on vastattava kaikista tappioista, jotka aiheutuvat luvattomista maksutapahtumista, jos hän on ne aiheuttanut toimimalla petollisesti tai laiminlyömällä tarkoituksellisesti tai vakavasti yhtä tai useampaa 46 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 1 kohdassa mainittua enimmäissummaa.
- 2a. Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa maksaja ei ole toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti 46 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, vähentää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vastuuta ottaen huomioon erityisesti maksuvälineen yksilöllistetyt turvatekijät ja olosuhteet, joissa maksuväline katosi, varastettiin tai joutui väriin käsiin.
3. Maksaja ei ole vastuussa rahallisista tappioista, joita kadonneen, varastetun tai väriin käsiin joutuneen maksuvälineen käytöstä aiheutuu sen jälkeen, kun hän on tehnyt 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen, ellei hän ole toiminut petollisesti.
4. Jos maksupalveluntarjoaja ei anna käytettäväksi asianmukaisia keinoja tehdä milloin tahansa ilmoitus kadonneesta, varastetusta tai väriin käsiin joutuneesta maksuvälineestä, kuten 47 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa edellytetään, maksaja ei ole vastuussa rahallisista tappioista, jotka aiheutuvat kyseisen maksuvälineen käytöstä, ellei hän ole toiminut petollisesti.

51 artikla

Sähköinen raha

Poistettu.

Palautukset maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus saada maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn, jo toteutuneen luvallisen maksutapahtuman summa takaisin maksupalveluntarjoajaltaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (a) hyväksynnässä ei ilmoitettu maksutapahtuman täsmällistä summaa hyväksynnän antamisajankohtana; ja
 - (b) maksutapahtuman summa ylitti määrän, jota maksaja olisi voinut kohtuudella odottaa, ottaen huomioon tämän aikaisemmat kulutusmallit, puitesopimuksen ehdot ja tapaukseen liittyvät seikat.

Maksajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä annettava tällaisiin ehtoihin liittyvät tosiseikat.

Palautus koskee toteutuneen maksutapahtuman koko summaa.

Suoraveloitusten osalta maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia puitesopimuksessa, että maksajalla on oikeus saada maksupalveluntarjoajaltaan palautus, vaikka ensimmäisessä virkkeessä esitetyt palautuksen edellytykset eivät täytyisi.

2. Maksaja ei kuitenkaan voi 1 kohdan b alakohdan osalta vedota valuuttakurssisyihin, jos on sovellettu maksajan maksupalveluntarjoajan kanssa 26 artiklan 1 kohdan c a alakohdan tai 31 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti sovittua viitekurssia.

3. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa välisessä puitesopimuksessa voidaan sopia, että maksajalla ei ole palautusoikeutta, jos hän on antanut maksutoimeksiantoa koskevan suostumuksensa suoraan maksupalveluntarjoajalleen ja tarvittaessa jos maksupalveluntarjoaja tai maksunsaaja antaa maksajalle tai asettaa hänen saatavilleen tulevaa maksutapahtumaa koskevan ilmoituksen sovitulla tavalla vähintään neljä viikkoa ennen maksupäivää.

53 artikla

Palautuspyynnöt maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksaja voi pyytää 52 artiklassa tarkoitettua palautusta maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn luvallisen maksutapahtuman osalta kahdeksan viikon kuluessa varojen veloituspäivästä.
2. Maksupalveluntarjoajan on palautuspyynnön saatuaan kymmenen työpäivän kuluessa joko palautettava maksutapahtuman summa kokonaisuudessaan tai esitettävä perustelut palautuksen epäämiselle sekä mainittava elin, jonka puoleen maksaja voi 72–75 artiklan mukaisesti asiassa kääntyä, jos se ei hyväksy esitettyjä perusteluja.

Ensimmäisen virkkeen mukaista maksupalveluntarjoajan oikeutta evätä palautus ei sovelleta 52 artiklan 1 kohdan neljännessä virkkeessä tarkoitettussa tapauksessa.

2 luku

Maksutapahtuman toteuttaminen

1 JAKSO

MAKSUTOIMEKSIANNOT JA SIIRRETTÄVÄT SUMMAT

54 artikla

Maksutoimeksiantojen vastaanotto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottoajankohdaksi katsotaan se hetki, jolloin maksajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksajan suoraan välittämän tai maksunsaajan välillisesti välittämän tai hänen kauttaan välitetyn maksutoimeksiannon. Jos vastaanotto ei tapahdu maksajan maksupalveluntarjoajan työpäivänä, maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä. Maksupalveluntarjoaja voi vahvistaa työpäivän päätteeksi määräajan, jonka jälkeen vastaanotetut maksutoimeksiannot katsotaan vastaanotetuiksi seuraavana työpäivänä.
2. Jos maksutoimeksiannon käynnistävä maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa sopivat, että maksutoimeksiannon toteuttaminen aloitetaan tietyssä päivänä tai tietyn ajan päästä taikka päivänä, jona maksaja on asettanut varat maksupalveluntarjoajan saataville, 60 artiklassa tarkoitettuna vastaanottoajankohtana pidetään sovittua päivää. Jos sovittu päivä ei ole maksupalveluntarjoajan työpäivä, vastaanotettu maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi seuraavana työpäivänä.

55 artikla

Maksutoimeksiantojen hylkääminen

1. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy maksutoimeksiannon toteuttamisesta, maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava hylkääminen ja, jos mahdollista, sen syyt sekä menettely, jolla oikaistaan hylkäämiseen johtaneet virheet, ellei sitä ole kielletty muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.
Maksupalveluntarjoajan on lähetettävä ilmoitus tai asetettava se saataville sovitulla tavalla mahdollisimman pian ja kaikissa tapauksissa 60 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen mukaisesti.
Puitesopimus voi sisältää ehdon, jonka mukaan maksupalveluntarjoaja voi periä maksun kyseisistä tiedoista, jos kieltäytyminen on objektiivisesti perusteltua.
2. Jos kaikki maksajan puitesopimuksessa vahvistetut ehdot täyttyvät, maksajan maksupalveluntarjoaja ei voi kieltäytyä toteuttamasta luvallista maksutoimeksiantoa riippumatta siitä, onko kyseessä maksajan käynnistämä vai maksunsaajan välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto, ellei sitä ole kielletty muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.
3. Maksutoimeksiantoa, jonka toteuttamisesta on kieltäydytty, ei katsota vastaanotetuksi 60 ja 67 artiklaa sovellettaessa.

56 artikla

Maksutoimeksiannon peruuttamattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei maksupalvelunkäyttäjä voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut sen, ellei tässä artiklassa toisin säädetä.

- 1 a. Jos maksutapahtuma on maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty, maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai hänen sitä koskeva suostumuksensa on toimitettu maksunsaajalle.
- 1 b. Suoraveloituksen osalta maksaja voi kuitenkin peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua varojen veloittamispäivää edeltävänä työpäivänä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta palautusoikeuksia.
2. Maksupalvelunkäyttäjä voi 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua päivää edeltävänä työpäivänä.
3. Edellä olevissa kohdissa säädettyjen määräaikojen jälkeen maksutoimeksianto voidaan peruuttaa vain maksupalvelunkäyttäjän ja hänen maksupalveluntarjoajansa välisellä sopimuksella. 1 a ja 1 b kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarvitaan myös maksunsaajan suostumus. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksun peruuttamisesta.

56 a artikla

Maksupalveluntarjoajien maksama palautus kolmansien osapuolten riita-asioissa

Poistettu

57 artikla

Poistettu.

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa, maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa ja maksupalveluntarjoajien välittäjiä siirtämään maksutapahtuman summa täysimääräisenä ja olemaan vähentämättä siirretystä summasta kuluja.
2. Maksunsaaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat kuitenkin sopia, että maksupalveluntarjoaja vähentää siirrettävästä summasta omat kulunsa ennen kuin se hyvitetään maksunsaajalle. Tällöin maksutapahtuman koko summa ja kulut on erotettava toisistaan maksunsaajalle annettavissa tiedoissa.
3. Jos siirretystä summasta vähennetään muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja kuluja, maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksajan käynnistämän maksutapahtuman summan täysimääräisenä. Jos maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksunsaaja tai se on käynnistetty hänen välityksellään, maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksutapahtuman summan täysimääräisenä.

2 JAKSO

TOTEUTTAMISAIKA JA ARVOPÄIVÄ

59 artikla
Soveltamisala

1. Poistettu
2. Tätä jaksoa sovelletaan
 - a) euromääräisiin maksutapahtumiin;
 - b) asianomaisen jäsenvaltion valuutan määräisiin kansallisiin maksutapahtumiin;
 - c) maksutapahtumiin, joihin sisältyy vain yksi euron ja euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuuttayksikön muuntaminen edellyttäen, että valuuttayksikön muuntaminen suoritetaan kyseisessä euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa ja rajat ylittävien maksutapahtumien osalta maksutapahtuma suoritetaan euroina.
3. Tätä jaksoa sovelletaan myös muihin maksutapahtumiin, elleivät maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa ole toisin sopineet, lukuun ottamatta 64 a artiklaa, joka ei ole osapuolten käytettävissä. Jos kuitenkin maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa sopivat pidemmästä ajanjaksosta kuin 60 artiklassa säädetään, ajanjakso saa yhteisön sisäisten maksutoimeksiantojen osalta olla enintään neljä työpäivää 54 artiklan mukaisesta vastaanottoajankohdasta.

60 artikla

Maksutilille toteutettavat maksutapahtumat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan maksutapahtuman osalta, että 54 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille viimeistään seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat tammikuun 1 päivään 2012 saakka sopia enintään kolmen työpäivän ajasta. Kyseisiä määräaikoja voidaan jatkaa yhdellä työpäivällä paperimuodossa käynnistettyjen maksutapahtumien osalta.
- 1 -a. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa määrittämään maksutapahtuman summan arvopäivä ja asettamaan se saataville maksunsaajan maksutilille sen jälkeen, kun maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut varat 64 a artiklan mukaisesti.
- 1 a. Poistettu
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa välittämään maksunsaajan käynnistämä tai maksunsaajan välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle maksunsaajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa välillä sovituksessa ajassa, jotta suoritus tapahtuu sovittuna maksupäivänä suoraveloituksen ollessa kyseessä.

61 artikla

Poistettu.

62 artikla

Maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä

Jos maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä, maksunsaajaa varten varat vastaanottaneen maksupalveluntarjoajan on asetettava varat maksunsaajan saataville 60 artiklassa määritetyn ajanjakson kuluessa.

63 artikla

Käteistalletukset maksutilille

1. Jos kuluttaja tekee maksupalveluntarjoajan maksutilille käteistalletuksen kyseisen maksutilin valuutan määräisenä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että summa asetetaan saataville ja sen arvopäivä määritetään välittömästi varojen vastaanottoajankohdan jälkeen. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, summa asetetaan saataville ja sen arvopäivä määritetään viimeistään varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä.
2. Poistettu

64 artikla

Kotimaan maksutapahtumat

Jäsenvaltiot voivat säätää puhtaasti kotimaisten maksutapahtumien toteuttamiselle tässä jaksossa säädettyä lyhyemmän enimmäiskeston.

64 a artikla

Arvopäivä ja varojen oleminen käytettävissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on viimeistään työpäivä, jona maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä heti sen jälkeen kun se on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan maksutililtä oton arvopäivä on aikaisintaan päivä, jona maksutapahtuman summa veloitetaan kyseiseltä maksutililtä.

3 JAKSO

KORVAUSVASTUU

65 artikla

Arvopäivä

Poistettu.

66 artikla

Väärät yksilölliset tunnisteet

1. Jos maksutoimeksianto toteutetaan yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti, maksutoimeksianto katsotaan toteutetuksi kyseisessä yksilöllisessä tunnisteessa määritetyn maksunsaajan osalta oikein.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjän antama yksilöllinen tunnus on väärä, maksupalveluntarjoaja ei ole 67 artiklan mukaisessa vastuussa maksutapahtuman jäämisestä toteutumatta tai puutteellisesta toteutumisesta.
Maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin toteutettava kohtuulliset toimet saadakseen maksutapahtumaan liittyvät varat takaisin.
Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksupalvelunkäyttäjältä maksun varojen takaisin perimisestä.
3. Jos maksupalvelunkäyttäjä antaa 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa edellytettyjen tietojen lisäksi muita tietoja, maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksutapahtumien toteuttamisesta ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän antaman yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti.
4. Poistettu.

Toteutumatta jääneet tai puutteellisesti toteutuneet maksutapahtumat

1. Poistettu

- 1a. Maksajan maksupalveluntarjoaja on maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, jollei se voi osoittaa maksajalle ja tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle, että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksutapahtuman summan 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jolloin maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksajalle maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 47 a artiklan, 66 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 70 artiklan soveltamista.

Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on viipymättä palautettava maksajalle toteutumatta jäänyt tai puutteellisesti toteutettu maksutapahtuman summa ja tarvittaessa saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, samaan tilaan, jossa se olisi ollut, ellei puutteellista maksutapahtumaa olisi ollut.

Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on viipymättä asetettava maksutapahtuman summa maksunsaajan käytettäväksi ja tarvittaessa hyvitetävä vastaava summa maksunsaajan maksutilille.

Jos maksajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteutumatta tai toteutettu puutteellisesti, maksajan maksupalveluntarjoajan on tässä kohdassa tarkoitetusta vastuusta huolimatta pyynnöstä pyrittävä välittömästi jäljittämään maksutapahtuma ja ilmoittamaan maksajalle tuloksista.

- 1b. Maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksunsaajalle maksutoimeksiannon asianmukaisesta välittämisestä maksajan maksupalveluntarjoajalle 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 a artiklan, 66 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 70 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on viipymättä välitettävä uudelleen kyseinen maksutoimeksianto maksajan maksupalveluntarjoajalle.

Lisäksi maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksunsaajalle siitä, että se käsittelee maksutapahtuman sille 64 a artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 a artiklan, 66 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 70 artiklan soveltamista. Jos maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on tämän alakohdan mukaisesti vastuussa, sen on varmistettava, että maksutapahtuman summa on maksunsaajan käytettävissä välittömästi sen jälkeen, kun summa on hyvitetty maksunsaajan maksupalveluntarjoajan tilille.

Jos maksutapahtuma, josta maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ei ole ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti vastuussa, on jäänyt toteutumatta tai toteutettu puutteellisesti, maksajan maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksajalle. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja on näin vastuussa, sen on tarvittaessa kussakin tapauksessa viipymättä palautettava maksajalle toteutumatta jäänyt tai puutteellisesti toteutettu maksutapahtuman summa ja saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, samaan tilaan, jossa se olisi ollut, ellei puutteellista maksutapahtumaa olisi ollut.

Jos maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon maksutapahtuma on jäänyt toteutumatta tai toteutettu puutteellisesti, maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on tässä 1 b kohdassa tarkoitetusta vastuusta huolimatta pyynnöstä pyrittävä välittömästi jäljittämään maksutapahtuma ja ilmoittamaan maksunsaajalle tuloksista.

- 1c. Lisäksi maksupalveluntarjoajat ovat vastuussa maksupalvelunkäyttäjilleen kuluista, joista ne vastaavat, ja koroista, joita maksupalvelunkäyttäjältä peritään sen seurauksena, että maksutapahtuma ei ole toteutunut tai se on toteutunut puutteellisesti.

2. Poistettu

68 artikla

Siirrot kolmansiin maihin

Poistettu.

69 artikla

Muu rahallinen korvaus

Mahdollinen muu kuin tässä jaksossa säädetty rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalvelunkäyttäjän ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

69 a artikla

Takautumisoikeus

1. Jos 67 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu kohdistuu toiseen maksupalveluntarjoajaan tai välittäjään, tämän on korvattava ensimmäiselle maksupalveluntarjoajalle syntyneet tappiot ja/tai maksetut määrät 67 artiklan mukaisesti.

2. Muu rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalveluntarjoajien ja/tai välittäjien välisten sopimusten ja näiden väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

70 artikla

Vastuun raukeaminen

Edellä 1 ja 2 luvussa säädettyä vastuuta ei sovelleta tapauksiin, joissa osapuoli voi vedota sellaisiin epätavallisiin ja ennalta arvaamattomiin seikkoihin, joihin se ei voi vaikuttaa ja joiden seurauksia se ei kaikkea huolellisuutta noudattamalla olisi voinut välttää, tai jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä esitetyt oikeudelliset velvoitteet.

3 luku

Tietosuoja

71 artikla

Tietosuoja

Jäsenvaltioiden on sallittava, että maksujärjestelmät ja maksupalveluntarjoajat käsittelevät henkilötietoja, kun se on välttämätöntä maksupetoksiin liittyvien rikosten torjunnan, tutkinnan ja selvittämisen varmistamiseksi. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.

4 luku

Valitukset ja tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojakeinot riitojen ratkaisemiseksi

1 JAKSO

VALITUSMENETTELYT

72 artikla

Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luodaan menettelyt, joilla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, kuluttajajärjestöt mukaan luettuina, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia tapauksista, joissa maksupalvelunkäyttäjien väitetään rikkoneen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisen lainsäädännön säännöksiä.
2. Tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen vastauksessa on ilmoitettava kantajalle 75 artiklan nojalla perustettujen tuomioistuinten ulkopuolisten menettelyjen olemassaolosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta jättää valitus tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisten prosessioikeuden säännösten mukaisesti.
- 2a. Poistettu.

73 artikla
Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut säännökset ja 74 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuun päivään mennessä ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

74 artikla
Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että viranomaiset, joille on annettu valtuudet varmistaa, että tässä jaksossa vahvistettujen vaatimusten nojalla annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan, huolehtivat 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valitusmenettelyistä ja 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista seuraamuksista.
2. Jos tämän direktiivin III ja IV osaston nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu tai niitä epäillään rikotun, 1 kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena ovat maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, lukuun ottamatta sijoittautumisvapauden mukaisesti toimivia sivukonttoreita ja edustajia, joiden osalta kyseisenä toimivaltaisena viranomaisena ovat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

2 JAKSO

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET OIKEUSSUOJAMENETTELYT

75 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinten ulkopuolella perustetaan asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt käyttäen tarvittaessa olemassa olevia elimiä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset elimet tekevät aktiivista yhteistyötä rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

75 a artikla

Tilastotiedot

Poistettu.

V OSASTO

Täytäntöönpanotoimenpiteet ja maksukomitea

76 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jotta voitaisiin ottaa huomioon maksupalvelutekniikan ja -markkinoiden kehitys ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi hyväksyä 77 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet:
 - a) tämän direktiivin liitteessä olevan, 2–4 ja 10 artiklan mukaisen toimintoja koskevan luettelon muuttaminen;
 - b) edellä 4 artiklan 19 a alakohdassa tarkoitetun mikroyrityksen määritelmän muuttaminen suositusta 2003/361/EY koskevan muutoksen mukaisesti;
 - c) edellä 21 artiklan 1 kohdassa ja 50 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien päivittäminen inflaation ja merkittävän markkinakehityksen huomioon ottamiseksi.
2. Mitkään hyväksytyistä täytäntöönpanotoimista eivät saa muuttaa tämän direktiivin olennaisia säännöksiä.

77 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa maksukomitea, jäljempänä 'komitea', joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Jos tähän kohtaan viitataan muissa artikloissa, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artikla.
Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

VI OSASTO

Loppusäännökset

78 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 b artiklan 2 kohdan, 23 e artiklan, 23 f artiklan 3 kohdan, 34 artiklan 3 kohdan, 36 artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 3 kohdan, 40 b artiklan 2 kohdan, 40 c artiklan 3 a kohdan, 40 d artiklan 3 kohdan, 50 artiklan 2 a kohdan, 64 artiklan ja 80 artiklan soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä.
- 1a. Jos jäsenvaltio soveltaa jotain edellä 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoista, sen on ilmoitettava siitä ja muista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot käyttäen www-sivustoa tai muuta tapaa, jonka avulla tietoihin on helppo tutustua.
2. Poistettu
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.
Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

79 artikla
Uudelleentarkastelu

Komissio esittää viimeistään kolmen vuoden kuluttua 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätystä ajankohdasta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti:

- mahdollisesta tarpeesta laajentaa direktiivin soveltamisalaa kaikissa valuutoissa oleviin maksutapahtumiin ja maksutapahtumiin, kun ainoastaan yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee yhteisössä,
- 10 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetun maksupalveluihin liittyvän luoton myöntämisen mahdolliset vaikutukset,
- maksulaitosten toimilupavaatimusten mahdollisesta vaikutuksesta maksulaitosten ja muiden palveluntarjoajien väliseen kilpailuun sekä uusien palveluntarjoajien markkinoille pääsyn esteisiin, ja
- tämän direktiivin 23 f ja 40 d artiklan soveltamisesta ja tämän direktiivin soveltamisalan mahdollisesta tarkistamisesta pienmaksuvälineiden ja sähköisen rahan osalta, sekä tarvittaessa sen tarkistamista koskevan ehdotuksen.

80 artikla
Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltioiden on annettava oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivää] voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa enintään 18 kuukautta 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta päivästä ilman 6 artiklan mukaista toimiluvan myöntämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty toimilupaa kyseisen ajan kuluessa, on 23 a artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

- 1 a. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 6 artiklan mukaisesta toimilupavaatimuksesta myönnetään poikkeus rahoituslaitoksille, jotka ovat aloittaneet direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevassa 4 kohdassa tarkoitetun toiminnan ja jotka täyttävät kyseisen direktiivin 24 artiklan 1 kohdan e alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivää] voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Niiden on kuitenkin ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta toiminnasta [tämän direktiivin voimaantulopäivään] mennessä. Ilmoituksessa on lisäksi esitettävä tiedot, jotka osoittavat, että ne täyttävät 5 artiklan a, bb, f–i, j ja k kohdassa säädetty vaatimukset. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita, että nämä vaatimukset täyttyvät, kyseiset laitokset rekisteröidään tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisille viranomaisilleen luvan vapauttaa tällaiset rahoituslaitokset tämän direktiivin 5 artiklan mukaisista vaatimuksista.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille myönnetään automaattisesti toimilupa ja heidät merkitään automaattisesti 8 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 5 ja 6 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille yhteisöille ennen toimiluvan myöntämistä.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa luonnollisten tai oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan ennen [tämän direktiivin voimaantulopäivää] voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joihin voidaan soveltaa 21 artiklan mukaista poikkeusta, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa enintään kolmen vuoden siirtymäkauden ajan ilman että niille myönnetään 21 artiklan mukainen poikkeus ja että ne merkitään 8 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen ajan kuluessa, on 23 a artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

81 artikla
Direktiivin 97/7/EY muuttaminen

Poistetaan direktiivin 97/7/EY 8 artikla.

82 artikla
Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I oleva 4 kohta seuraavasti:

"4) maksupalveluista sisämarkkinoilla (*) annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [...] 4 artiklan 2 a alakohdassa määritellyjä "maksupalveluja";
2. Korvataan liitteessä I oleva 5 kohta seuraavasti:

"5) Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tämä toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan

83 artikla
Direktiivin 2002/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/65/EY seuraavasti:

1. Poistetaan 8 artikla;
2. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"5) Kun sovelletaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä [...] (*) , tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot koskevat säännökset, 2 kohdan c–g alakohtaa, 3 kohdan a ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa lukuun ottamatta korvataan ensin mainitun direktiivin 25, 26, 30 ja 31 artiklalla."

(*) EUVL L [...], [...], s. [...].

83 a artikla
Direktiivin 2005/60/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/60/EY seuraavasti:

1. Korvataan 3 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on yhden tai useamman direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevan luettelon 2–12 ja 14 kohtaan sisältyvän toiminnan harjoittaminen, mukaan lukien valuutanvaihtotoimistojen (bureaux de change) toiminta".

1a. Korvataan 15 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettuja luotto- ja rahoituslaitoksia käytetään kolmansina osapuolina kotimaassa, on kyseisen jäsenvaltion sallittava kaikissa tapauksissa, että sen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut laitokset ja henkilöt 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti suorittanut 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettu laitos toisessa jäsenvaltiossa ja jotka vastaavat 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan. Poikkeuksen muodostavat valuutanvaihtotoimistot ja maksupalveluista sisämarkkinoilla annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [] 4 artiklan 2 b alakohdassa määritellyt laitokset, jotka tarjoavat pääasiassa kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, mukaan lukien luonnolliset ja oikeushenkilöt, joille on myönnetty poikkeus kyseisen direktiivin 21 artiklan nojalla.

2. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja valuutanvaihtotoimistoja ja maksupalveluista sisämarkkinoilla annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin [] 4 artiklan 2 b alakohdassa määriteltyjä laitoksia, jotka tarjoavat pääasiassa kyseisen direktiivin liitteessä olevassa 7 kohdassa tarkoitettuja maksupalveluja, kolmansina osapuolina kotimaassa, jäsenvaltion on joka tapauksessa sallittava, että nämä valuutanvaihtotoimistot 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa suorittanut samantyyppinen laitos ja jotka vastaavat 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan."
2. Poistetaan 36 artiklan 1 kohdan toinen virke tämän direktiivin 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päivästä lähtien.

84 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 97/5/EY 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta päivästä.

85 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2009. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.
- Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

86 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

87 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

4 ARTIKLAN MUKAISET "MAKSUPALVELUT"

1) Palvelut käteisen tallettamiseksi maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.

2) Palvelut käteisen nostamiseksi maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.

3) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:

- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
- maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
- tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

4) Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus:

- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
- maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
- tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

5) Maksuvälineiden myöntäminen ja/tai hankkiminen.

6) poistettu

7) Rahansiirrot.

8) Maksutapahtumien toteuttaminen, kun maksajan suostumus maksutapahtumaan välitetään televiestintä-, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella ja maksu suoritetaan televiestintäjärjestelmää, tietotekniikkajärjestelmää tai verkkoa hoitavalle palveluntarjoajalle, joka toimii pelkästään välittäjänä maksupalvelunkäyttäjän puolesta.

9) poistettu
